

zprávy dilia

léto 2004

Dilia

obsah

Kontakty	2
Premiéry a užití děl	4
<i>divadlo</i>	4
<i>hudebně-dramatická díla</i>	7
<i>literatura</i>	9
<i>rozhlas a televize</i>	11
Informujeme	14
Nabízíme	22
<i>distribuce textů vydaných Dilia</i>	22
<i>nově zastupované české hry</i>	22
<i>nově zastupované zahraniční hry – přeložené</i>	33
<i>nově zastupované zahraniční hry – v originále</i>	40
<i>zahraniční literaturu</i>	44
Rejstřík	48

kontakty

DILIA, divadelní a literární agentura
občanské sdružení

Krátkého 1
190 03 Praha 9 – Vysočany

ŘEDITEL

JUDr. Jiří Srstka
tel.: 283 893 603

sektretariát ředitele

Eva Kraupnerová
tel.: 283 893 603
fax: 283 893 599

Ústředna: 283 891 587

Záznamník

(24 hodin denně): 283 893 603

Linka pro volání z mobilu: 606 614 658

AGENTURA

a Agentážní oddělení

vedoucí oddělení
Mgr. Lukáš Matásek
tel. a fax: 266 199 823

agentáž
PhDr. Alexander Jerie
tel.: 266 199 861

agentáž a distribuce textů
PhDr. Jana Klimešová
tel.: 266 199 837

m Mediální oddělení

vedoucí oddělení
Jiřina Koudeláková
tel.: 266 199 816
tel.: 283 892 691
fax: 283 891 588

d Divadelní oddělení

vedoucí oddělení
Věra Zárubová
tel.: 266 199 830
fax: 283 890 597

referenti pro tuzemsko
tel.: 266 199 826

referenti pro zahraničí
tel.: 266 199 833

l Literární oddělení

vedoucí oddělení
ak. mal. Berenika Ovčáčková
tel. a fax: 283 890 598

h Hudební oddělení

vedoucí oddělení
Mgr. Matěj Dočekal
tel. a fax: 283 893 709

2

kontakty

KOLEKTIVNÍ SPRÁVA AUTORSKÝCH PRÁV

ředitelka kolektivní správy
Mgr. Jitka Meklešová
tel.: 266 199 844
fax: 283 893 599

EKONOMICKÉ ODDĚLENÍ

hlavní ekonom
Anna Tichá
tel.: 266 199 818

vedoucí honorářové účtárny
Václava Kaplanová
tel.: 266 199 821

PRÁVNÍ ODDĚLENÍ

vedoucí oddělení
Mgr. Martin Štencel
tel.: 266 199 817

Podrobné členění jednotlivých oddělení včetně seznamu zaměstnanců a jejich kompetencí naleznete na www.dilia.cz

E-mailové adresy zaměstnanců DILIA jsou ve formátu prijmeni@dilia.cz

Na webové stránce WWW.DILIA.CZ naleznete kromě kontaktních údajů popisy činností jednotlivých oddělení, novinky, informace pro autory i uživatele, formuláře ke stažení, synopse her a mnoho dalších důležitých údajů.

Kudy k nám:

Metrem B na stanici „Vysočanská“, poté cca 3 min. směrem za ČSOB (platí pro oba východy z metra). U stanice metra jsou zastávky mnoha autobusů a tramvají. V přízemí naší budovy se nachází restaurace LYRA, na budově je velký nápis DILIA.

3

divadlo

ČERVEN

• 3. 6. 2004

Divadlo Příbram – Velká scéna
William Shakespeare:
MNOHO POVYKU PRO NIC
hudba: Milan Svoboda

• 5. 6. 2004

Divadlo J. K. Tyla – Plzeň – Velké divadlo
Antonín Dvořák: ČERT A KÁČA
libreto: Adolf Wenig

Městské divadlo Zlín – Studio Z
Akram Staněk:
O TŘECH MALÝCH PRASÁTKÁCH
hudba: Marek Blatný jh.

• 8. 6. 2004

Divadlo Dagmar – Karlovy Vary
– Komorní scéna U
Ivan Bunin: MEZI ČTYŘMI STĚNAMI
– první provedení
překlad: Jan Zábřana

• 11. 6. 2004

Divadlo F. X. Šaldy – Liberec
Henry Fielding – **Pavel Palouš:**
TOM JONES

Městské divadlo Mladá Boleslav
– Velká scéna

Vladislav Vančura: JOSEFINA
úprava: Mojmír Weimann

• 12. 6. 2004

Středočeské divadlo – Kladno
– zámecká zahrada
Carlo Goldoni: SLUHA DVOU PÁNŮ
překlad: Jaroslav Pokorný

Národní divadlo moravskoslezské
– Ostrava – Divadlo Antonína Dvořáka
Leoš Janáček: JEJÍ PASTORKYŇA
libreto: Gabriela Preissová,
choreografie: Igor Vejsada

• 13. 6. 2004

Těšínské divadlo – Český Těšín
– Polská scéna

Výběr z divadelních premiér námi zastupovaných autorů. Vybrané premiéry nejsou kompletním přehledem. Zastupovaní autoři jsou zvýrazněni.

Hans Christian Andersen – **Karol Suszka:**
KRÓLOWA ŠNIEGU (Sněhová královna)
překlad: Stefania Beylin,
hudba: Leszek Wronka

Východočeské divadlo – Pardubice
– Nádvoří hradu Kunětická Hora
Alexander Dumas – **Roger Planchon –**
Claude Lochy: TŘI MUŠKETÝŘI
překlad: Milena a Josef Tomáškoví,
hudba: Petr Malásek

Národní divadlo – Praha
– na piazzetě u ND
Viliam Klimáček: HYPERMARKET
– světová premiéra

• 17. 6. 2004

Národní divadlo – Praha
Ladislav Stroupežnický: NAŠI FURIANTI
hudba: Petr Hromádka

Divadlo Spejbla a Hurvínka – Praha
Helena Štáchová – Dušan Soták – Miloš
Haken: HURVÍNEK A KOUZELNÍK – první

provedení

hudba: Milan Dvořák

• 18. 6. 2004

Moravské divadlo – Olomouc
– Velké divadlo
Antonín Dvořák: RUSALKA
libreto: Jaroslav Kvapil, choreografie:
Robert Balogh jh.

• 19. 6. 2004

Komorní scéna Aréna – Ostrava
Tadeusz Slobodzianek: MERLIN – JINÝ
PŘÍBĚH – česká premiéra
překlad: Pavel Peč

Divadlo J. K. Tyla – Plzeň
– Komorní divadlo

Pavel Kohout: ARTHUROVO BOLERO
– první provedení

Městské divadlo Zlín – Velký sál
Joseph Stein – Sheldon Harnick – Jerry
Bock: ŠUMAR NA STŘEŠE
překlad: Pavel Šrut

• 25. 6. 2004

Činoherní klub o.p.s. – Praha – Miniklub
Harold Pinter: SPRÁVCE
překlad: Milan Lukeš

• 26. 6. 2004

Městské divadlo v Mostě – Most
Vlastimil Novák: ALCHEMISTA
– první provedení

• 29. 6. 2004

Pidivadlo – Praha
William Shakespeare:
SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ
překlad: Martin Hilský,
úprava Michal Lang

ČERVENEC

• 1. 7. 2004

Národní divadlo moravskoslezské
– Ostrava – Hukvaldy
Emil František Burian: OPERA Z POUTI
choreografie: **Igor Vejsada**

• 15. 7. 2004

Studio DVA – Praha – Švandovo divadlo
Joe Orton: NÁVŠTĚVA PANA SLOANA
překlad: Eva Marxová

ZÁŘÍ

• 4. 9. 2004

Horácké divadlo – Jihlava
František Hrubín: KRÁSKA A ZVÍŘE

Moravské divadlo – Olomouc
– Velké divadlo
Jan Jílek: O MĚSÍČNÍKU, SLUNEČNÍKU
A VĚTRNÍKU

Divadlo Šumperk, s.r.o.
Vladimír Volf – Jiří Konečný:
TŘI ZLATÉ VLASY DĚDA VŠEVĚDA

• 7. 9. 2004

Slezské divadlo – Opava
Gabriela Preissová: JEJÍ PASTORKYŇA

premiéry a užití děl

• 9. 9. 2004

Divadlo Na Fidlovačce – Praha
Carlo Goldoni: POPRASK NA LAGUNĚ
překlad: Jaroslav Pokorný

• 11. 9. 2004

Městské divadlo v Mostě – Malá scéna
Vlastimil Novák:
TA JEHO PÍSNÍČKA ČESKÁ
hudba: Karel Hašler

Divadlo Šumperk, s.r.o.

Joe Masteroff – Fred Ebb
– John Kander: CABARET
překlad: Ivo T. Havlů

• 13. 9. 2004

Divadlo Na prádle – Praha
Caya Makhélé: BAJKA O LÁSCE,
PEKLE A MÁRNICI – česká premiéra
překlad: Matylda a Michal Lázněvských

• 16. 9. 2004

Divadlo Na Fidlovačce – Praha
Michael Cooney: HABAŽŮRA

– česká premiéra

překlad: Rupert Dubský

• 17. 9. 2004

Divadlo F. X. Šaldy – Liberec
Emmerich Kálmán:
ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA
překlad a úprava dialogů: Jan Štych ml.

Městské divadlo Mladá Boleslav
– Velká scéna

Alejandro Casona:
DŮM SE SEDMI BALKÓNY
překlad: Hana Posseltová, úprava: Jan
Novák, hudba: Pavel Malhocký

Činoherní studio – Ústí nad Labem
– malé divadlo Setuza

Rodrigo García:
PROMÉTHEUS – česká premiéra
překlad: Martina Černá

• 18. 9. 2004

Městské divadlo v Mostě
Jan Drda: DALSKABÁTY, HRÍŠNÁ VES
úprava: Vlastimil Novák

Východočeské divadlo – Pardubice

John Murrell: POSLEDNÍ LÉTO
překlad: Alexander Jerie

• 19. 9. 2004

Pidivadlo – Praha
Molière: BĚSNĚNÍ LÁSKY
překlad: František Vrba

• 21. 9. 2004

DISK – Praha
Niccolo Machiavelli: MANDRAGORA
překlad: Jaroslav Pokorný

• 23. 9. 2004

Národní divadlo – Praha
Francesco Cilea: ADRIANA LECOUVRER
– česká premiéra
dirigent: Peter Feranec

6

premiéry a užití děl

• 24. 9. 2004

Loutkové divadlo Radost – Brno
Pavel Polák: TŘI ČUNÍCI NEZBEDNÍCI
hudba: Vlastimil Peška

Městské divadlo v Mostě
– Divadlo rozmanitostí

Jaroslav Kvapil: POHÁDKA O RUSALCE
úprava: Pavel Polák

Moravské divadlo – Olomouc
– Velké divadlo

Ray Cooney:
NEMOCNICE NA POKRAJI ZKÁZY
překlad: Břetislav Hodek

Severočeské divadlo opery a baletu
Ústí nad Labem

Johann Strauss: NETOPÝR
překlad: Luboš Šterc, Miroslav Homolka

• 25. 9. 2004

Těšínské divadlo – Český Těšín
– Polská scéna
Charles Dickens – Józef Czernecki :

OPOWIEŚĆ WIGILIJNA (Vánoční příběh)
překlad: Krystyna Tarnowska

• 28. 9. 2004

Divadlo pod Palmovkou – Praha
Sam Shepard: PRAVÝ ZÁPAD
výprava: Milan Čorba

hudebně- -dramatická díla

Výběr ze scénických a koncertních provedení hudebně-dramatických děl, ke kterým DILIA poskytl hudební materiály.

ČERVEN

• 5. 6. 2004

Divadlo J. K. Tyla v Plzni – Velké divadlo
Antonín Dvořák: ČERT A KÁČA – premiéra
Opera na libreto Adolfa Weniga,
Dirigent Jiří Štrunc

• 12. 6. 2004

ČT 2 – Česká televize Praha, 12:25
Johann Strauss: CIKÁNSKÝ BARON
Opereta na libreto Ignáce Schützera podle
námětu Mórice Jókai
Záznam představení z Hudebního divadla
v Karlíně (1972),
dirigent Miroslav Homolka

Tato rubrika byla vytvořena s použitím údajů
ze serveru www.divadlo.cz
a za laskavé pomoci divadelního oddělení DILIA.

divadlo.cz

7

premiéry a užití děl

• 17. a 18. 6. 2004

Mezinárodní operní festival SMETANOVA LITOMYŠL – II. zámecké nádvoří
Soubor Janáčkovy opery Národního divadla v Brně

Bedřich Smetana:

BRANIBOŘI V ČECHÁCH – premiéra
Opera na libreto Karla Sabiny,
dirigent Jaroslav Kyzlink

• 18. 6. 2004

Moravské divadlo Olomouc – Velké divadlo
Antonín Dvořák: RUSALKA – premiéra
Opera na libreto Jaroslava Kvapila,
dirigent Tomáš Hanák

• 19. 6. 2004

Městské divadlo Zlín - Velký sál
Jerry Bock: ŠUMAR NA STŘEŠE
– premiéra
Muzikál na libreto Josepha Steina,
zpěvní texty Sheldon Harnick

• 23. 6. 2004

Jihočeské divadlo v Českých Budějovicích – Otáčivé hlediště Český Krumlov
Sergej Prokofjev: POPELKA – premiéra
Balet na libreto N. D. Volkova

• 25. 6. 2004

Mezinárodní operní festival SMETANOVA LITOMYŠL – II. zámecké nádvoří
Soubor Státní opery Praha
Antonín Dvořák: DIMITRIJ
Velká opera na libreto Marie Červinkové–Riegrové, dirigent František Preisler

• 27. 6. 2004

Mezinárodní operní festival JANÁČKOVY HUKVALDY – Amfiteátr
Soubor Národního divadla moravskoslezského Ostrava
Leoš Janáček: JEJÍ PASTORKYŇA
– premiéra
Libreto skladatel podle dramatu Gabriely Preissové, dirigent Tyrone Paterson

ČERVENEC

• 1. 7. 2004

Mezinárodní operní festival JANÁČKOVY HUKVALDY – Hukvaldský dvůr
Soubor Národního divadla moravskoslezského Ostrava

Emil František Burian: OPERA Z POUTI
– premiéra

Libreto skladatel podle textu české lidové hry „Komedie o Františce, dceři krále anglického, též o Honzíčkovi, synu kupce londýnského“. Dirigent Jan Šrubař

• 2. 7. 2004

Mezinárodní operní festival JANÁČKOVY HUKVALDY – Amfiteátr
Soubor Moravského divadla Olomouc
Antonín Dvořák: RUSALKA
Opera na libreto Jaroslava Kvapila,
dirigent Tomáš Hanák

• 3. 7. 2004

ČT 2 – Česká televize Brno, 13:00
Leoš Janáček: Z MRTVÉHO DOMU

8

premiéry a užití děl

Záznam představení z Janáčkovy divadla v Brně (1999)
Libreto skladatel dle F. M. Dostojevského
„Zápisky z mrtvého domu“,
dirigent Jan Zbavitel

• 6. 7. 2004

ČT 1 – Česká televize Brno, 01:15
Leoš Janáček: Z MRTVÉHO DOMU
(viz 3. 7.)

• 23. a 24. 7. 2004

Loketské kulturní léto – Amfiteátr
Antonín Dvořák: RUSALKA
Opera na libreto Jaroslava Kvapila,
dirigent Jan Chaloupecký

ZÁŘÍ

• 11. 9. 2004

Divadlo Šumperk
John Kander: CABARET – premiéra
Muzikál na libreto Joe Masteroffa, zpěvní texty Fred Ebb

• 17. a 18. 9. 2004

Divadlo F.X. Šaldy Liberec – Šaldovo divadlo
Emmerich Kálmán: ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA – premiéra
Opereta na libreto Leo Steina a Bely Jenbacha, dirigent František Babický

• 25. 9. 2004

Hradecké hudební dny – Sál Nové Adalbertinum
Konzervatoř Pardubice
Josef Škroup: DRÁTENÍK
Opera na libreto Josefa Krasoslava Chmelenského, koncertní provedení s klavírním doprovodem

Tato rubrika byla vytvořena za laskavé pomoci hudebního oddělení DILIA.

literatura

Výběr z vydaných titulů námi zastupovaných autorů ve druhém čtvrtletí 2004.

ČEŠTÍ AUTOŘI

Vítězslav Nezval: PRAŽSKÝ CHODEC
– Labyrint

Vít Obrtel: ČERNÁ LABUTI BÍLÁ – BB art

Karel Teige: SVĚT, KTERÝ SE SMĚJE
– Akropolis

Karel Čapek: DÁŠEŇKA – Ab Ovo, Budapest

Jan Vedral & Jan Vedral: JIŘÍ HORČIČKA–ROZHLASOVÝ REŽISÉR – Větrné mlýny

Tereza Boučková: JEN SI TAK TROCHU SCHNÍT – Petrov

Bohumil Hrabal: POSTŘIŽINY
– Mladá fronta

Bohumil Hrabal: OBSLUHOVAL JSEM ANGLICKÉHO KRÁLE – Mladá fronta

9

Bohumil Hrabal: MORYTÁTY A LEGENDY
– Mladá fronta

Jiří Brdečka: LIMONÁDOVÝ JOE – Artur

Václav Kaplický: ŽIVOT ALCHEMISTŮV
– KMa–Levné knihy

Oldřich Mikulášek: VINOHRAD
(Výbor z poezie) – Euromedia Group

Jindřich Plachta: PUČÁLKOVIC AMINA
– Artur

Miloš Macourek, Petr Markov:
LÉTAJÍCÍ ČESTMÍR – XYZ

Pavel Landa, Milan Hodík, Petr Havel:
VOJENSKÁ KUCHARKA – Naše vojsko

Lenka Lagronová: hry MIRIAM
a JOHANKA – časopis DISK, AMU

Karel Čapek: povídka BÁSNÍK – antologie
povídek EU

Hana Volavková: THE LOST JEWISH TOWN
OF PRAGUE – Paseka

Eduard Wagner: SWORDS AND DAGGERS /
MEČE A DÝKY – Dover Books, USA

František Hrubín: ŘÍKEJTE SI SE MNOU
– Petit Grand Publishing Inc., Tokyo

Jaroslav Hašek, **Josef Lada:** DOBRÝ
VOJÁK ŠVEJK – DZS, Ljubljana

Milena Jesenská: O UMĚNÍ ZŮSTAT STÁT –
časopis TWO LINES, USA

NEZABOLÍ JAZYK OD DOBRÉHO SLOVA (An-
tologie českého aforismu) – ukázka z dí-
la **Karla Čapka** – Euromedia Group

ukázky z díla **Karla Čapka, Josefa Čapka,**
Františka Hrubína a Vladislava Vančury:
POHÁDKOVÁ ABECEDA Z ALBATROSU
– Albatros

ADIEU MUSEN. ANTHOLOGIE DES
POETISMUS – **K. Biebl, J. Hora, V. Nez-
val, O. Mikulášek, J. Seifert, K. Teige, V.**
Vančura, J. Voskovec, V. Závada

PŘEKLADY

Nikos Kazantzakis: ŘEK ZORBAS – Paseka
překlad: František Štuřík

John Steinbeck: TOULKY S CHARLEYM
– Paseka

překlad: Jiří Valja

F.M. Dostojevskij: BRATŘI KARAMAZOVI
– Academia

překlad: Prokop Voskovec

Lewis Carroll: ALENKA V ŘÍŠI DIVŮ a ZA
ZRCADLEM – Garamond

překlad: Aloys a Hana Skoumalovi

Jakob Grimm, Wilhelm Grimm: NĚMECKÉ
POHÁDKY – Garamond

překlad: Marie Kornelová

J. W. Goethe: UTRPENÍ MLADÉHO
WERTHERA, SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU

– KMa–Levné knihy

překlad: E. A. Saudek

August Strindberg: MANŽELSKÉ HISTORIE
– KMa–Levné knihy

překlad: Jiřina Vrtišová

Mario Puzo: TEMNÁ ARÉNA

– Euromedia Group

překlad: František Jungwirth

William Shakespeare: ROMEO A JULIE
– Evropský literární klub
překlad: Martin Hilský

ZAHRANIČNÍ AUTOŘI

Cleo Cordellová: NEMRAVNÉ HRÁTKY
– Euromedia Group

Marianna Mayer, Mercer Mayer:
ONE FROG TOO MANY – Samuel

Sheila Dainowová:
JAK PŘEŽÍT DOSPÍVÁNÍ SVÝCH DĚTÍ
– Portál

Tato rubrika byla vytvořena za laskavé pomoci
literárního oddělení DILIA.

rozhlas a televize

Výběr z rozhlasových a televizních premiér
či repríz námi zastupovaných autorů. Vy-
brané pořady nejsou kompletním přehle-
dem. Zastupovaní autoři jsou zvýrazněni.

ČERVEN

• od 16. 5. do 18. 7. 2004

Česká televize – ČT 1
PANOPTIKUM MĚSTA PRAŽSKÉHO
– vyrobeno 1986

Seriál kriminálních příběhů (10 dílů),
námět a scénář: **Jiří Marek**, kamera:
J. Šámal, režie: **Antonín Moskalýk**

• 2. 6. 2004

Český rozhlas 2 – Praha
Boris Vian: KAŽDĚMU SVÉHO HADA
– natočeno 2003

Rozhlasová inscenace, překlad a rozhlasová
úprava: P. Ouředník, režie: H. Kofránková

• od 10. 6. do 25. 6. 2004

Český rozhlas 3 – Vltava
Wilhelm Strube: JÁ, ALFRED NOBEL
– premiéra

Rozhlasová četba na pokračování
(12 dílů), překlad a rozhlasová úprava:
M. Stuchl, režie: V. Rusko

• 12. 6., 19. 6. a 26. 6. 2004

Český rozhlas 2 – Praha
Patric Quentin: ZÁHADA PRO BLÁZNY
– natočeno 1997
Třídílná rozhlasová dramaturgie, překlad:
Běla Dintrová, dramaturgie: Š. Kosková,
scénická hudba: P. Mandel, režie: V. Rusko

• 15. 6. 2004

Český rozhlas 3 – Vltava
Max Brod: NEVĚSTA KARLA SABINY
– natočeno 2001
Překlad a rozhlasová dramaturgie:
Z. Hedbávný, režie: M. Schejbal

premiéry a užití děl

• Od 16. 6. do 25. 8. 2004

Česká televize – ČT 1

CHALUPÁŘI – vyrobeno 1975

Komediální seriál (11 dílů), scénář: **Fran-**

tišek Vlček a **V. P. Borovička**, hudba:

L. Fišer, kamera: R. Stahl, režie: F. Filip

• 18. 6., 25. 6. a 2. 7. 2004

Česká televize – ČT 2

ARROWSMITH – vyrobeno 1997

Třídílná inscenace podle románu **Sinclaira**

Lewis, překlad: **Aloys Skoumal**, scénář: J.

Hubač, kamera: V. Opletal, režie: Z. Zelenka

• 19. 6. 2004

Český rozhlas 3 – Vltava

Peter Krišťufek: MUŽ, KTERÝ SI NECHAL

ČISTIT BOTY – premiéra

Četba povídky současného slovenského

autora, oceněná v národní soutěži Povied-

ka 2002, překlad: I. Grambličková,

režie: V. Rusko

Český rozhlas 3 – Vltava

Ödön von Horváth: POVÍDKY

Z VÍDEŇSKÉHO LEŠA – natočeno 2002

Překlad: J. Stach, překlad písní: **Pavel Kop-**

ta, rozhlasová úprava: M. Stuchl, scénická

hudba: P. Mandel, režie: M. Jahodová

• 20. 6. 2004

Český rozhlas 2 – Praha

Alfred de Musset: MARIANNINY ROZMARY

– natočeno 2002

Překlad: **Karel Kraus**, rozhlasová úprava:

H. Pekárek, scénická hudba: P. Mandel,

režie: H. Kofránková

• 22. 6. 2004

Český rozhlas 3 – Vltava

Sandro Cappelletto: NĚMÝ MESIÁŠ

– natočeno 1999

Rozhlasová hra, překlad: J. Dvořáková,

režie: I. Chrz

• Od 23. 6. do 6. 7. 2004

Český rozhlas 2 – Praha

Jerome Klapka Jerome:

O PSECH, ZLODĚJÍCH, STRÁŽNÍKOVI

I JINÁ VYPŘÁVĚNÍ – premiéra

Četba na pokračování (10 dílů), překlad:

Milan Žáček, rozhlasová úprava: I. Jan-

ská, režie: P. Krejčí

• 26. 6. 2004

Český rozhlas 3 – Vltava

Slawomir Mrozek: NA ŠIRÉM MOŘI

– natočeno 1990

Překlad: **Roman Mecnarovský**, rozhlasová

úprava: J. Melč aj. Miškovský, Režie: J. Melč

Česká televize – ČT 2

SLEČNA RAJKA – vyrobeno 1978

Televizní zpracování románu **Ivo Andriče**,

překlad: **Anna Hodková**, hudba:

V. Zahradník, režie: E. Sadková

ČERVENEC

• 4. 7. 2004

Český rozhlas 2 – Praha

MALÁ ČARODĚJNICE – natočeno 2000

Na motivy pohádky **Otfrieda Preusslera**

pro rozhlas napsal T. Pěkný, hudba:

P. Mandel, režie: K. Weinlich

12

premiéry a užití děl

• 5. 7. 2004

Česká televize – ČT 1

SVATEBNÍ CESTA DO JILJÍ

– vyrobeno 1983

Televizní komedie, scénář: **Miroslav Skála**,

hudba: P. Skoumal, kamera: J. Tarantík,

režie: Hynek Bočan

• 8. 7. 2004

Český rozhlas 3 – Vltava

Zwoniimir Bajsić: MIROSLAV A MARIOLA

– Natočeno 1993

Rozhlasová hra, překlad: I. Wenigová,

úprava a režie: J. Henke

• 11. 7. 2004

Česká televize – ČT 1

Joao Bethencourt: DEN, KDY UNESLI

PAPEŽE – vyrobeno 1995

Televizní inscenace, překlad: **Hana Possel-**

tová, scénář a režie: F. Filip, kamera:

J. Lebeda

• 18. 7. 2004

Česká televize – ČT 2

ZÁHADNÁ PANÍ SAVAGEOVÁ

– vyrobeno 1997

Televizní komedie podle hry **Johna Patric-**

ka, překlad a scénář: O. Ornest, kamera:

J. Kadaňka, režie: P. Háša

• 25. 7. – 22. 8. 2004

Český rozhlas 3 – Vltava

Raymond Chandler: ČMUCHAL SE

ŠPATNOU POVĚSTÍ, PERLY JSOU JEN PRO

ZLOST, VÝSTŘELY „U CYRANA“, HOTEL

POSLEDNÍ ŠTACE, VÝPALNÉ NA NOON

STREET – natočeno 2002

Rozhlasové dramaturgie, překlad: **Tomáš**

Korbař, dramaturgie: I. Bednář

režie: V. Rusko

SRPEN

• 1. 8. 2004

Česká televize – ČT1

ZELŇAČKA – vyrobeno 1996

Podle románu **René Falleta** napsal

O. Zelenka, překlad: **Růžena Steklačová**,

kamera: J. Kadaňka, režie: P. Háša

ZÁŘÍ

• Od 3. 9. do 18. 9. 2004

Český rozhlas 3 – Vltava

Wladyslaw Szpilman: PIANISTA

– premiéra

Četba na pokračování (16 dílů), překlad:

Helena Stachová

• Září 2004

Česká televize – ČT 1

Josef Škvorecký: LEGENDA EMÖKE

– vyrobeno 1998

Televizní adaptace novely, dramaturgie:

V. Štursa, kamera: J. Šajmovič.

Tato rubrika byla vytvořena za laskavé pomoci mediálního oddělení DILIA.

13

David Drábek a Jan Vedral získali Cenu Alfréda Radoka 2003 za původní hru

foto: Ivan Šimáček

David Drábek

foto: Tomáš Didurňák

Jan Vedral

V Boudě Národního divadla před představením hry Viliama Klímáčka *Hypermarket* byly 15. června uděleny Ceny Alfréda Radoka 2003 za nejlepší původní českou a slovenskou divadelní hru, vzešlou z anonymní soutěže pořádané nadačním fondem Cen Alfréda Radoka. I. cenu ve výši 100 000 slovenských korun (cenu tradičně věnuje slovenský ministr kultury) získal **David Drábek** za hru *Akvabely*, II. cenu ve výši Kč 25 000 (věnovanou agenturou DILIA) obdržel **Pavel Trtílek** za hru *Poslední večere* a III. cenu ve výši Kč 15 000 (věnovanou Nadací Český literární fond) získal **Jan Vedral** za hru *Kašpar Hauser – Dítě Evropy*. V letošním roce se DILIA poprvé zapojila do činnosti nadačního fondu a také v rámci udílení cen podpořila finanční částkou udělení druhé ceny.

Také mezi finalisty se objevila díla autorů zastupovaných DILIA – *Hvězdy nad Baltimore* Luboše Baláka, *Stráž* Martina Tičého a *Sendviče reality* Karla Tománka. Synopse her *Akvabely* a *Kašpar Hauser – Dítě Evropy* naleznete na našich webových stránkách (nově zastupované české hry).

Emil František Burian – 100. výročí narození, 45. výročí úmrtí

11. 6. 1904 se v Plzni narodil významný český režisér, skladatel, dramatik, básník, výtvarník, herec a zpěvák **Emil František Burian**.

Pocházel z divadelní rodiny. Po vystudování gymnázia absolvoval konzervatoř v Praze a později mistrovskou kompoziční školu ve třídě J. B. Foerster. Byl členem literární skupiny Devětsil a v roce 1924 založil sdružení pro soudobou hudbu Přítomnost. Hrál v Osvobozeném divadle a divadle Dada. V letech 1929 až 1932 vedl Činoherní studio v Brně a režíroval v Olomouci a Brně. V Praze působil v kabaretu Červené eso a v roce 1933 založil proslulé divadlo „D“. Byl aktivním protifašistickým bojovníkem, v roce 1941 byl zatčen a vězněn v koncentračních táborech. Po válce pokračoval ve svém úsilí o rozvoj divadla. Zemřel 9.8.1959 v Praze.

Z jeho hudebně-dramatických děl, ke kterým DILIA vydala nebo vlastní notové materiály, jmenujeme opery: *Bubu z Montparnassu*, *Maryša*, *Opera z poutí*, *Paříž hraje prim* a *Vojna*.

Velký rozhovor s Pavlem Kohoutem v Divadelních novinách

V mimořádné letní příloze Divadelních novin č. 13 (22. 6. 2004) vyšel velký bilanční rozhovor s dramatikem **Pavlem Kohoutem**, nazvaný „Všechno je poněkud jinak“. Na osmi stranách odpovídal na otázky redaktorů Jana Koláře a Richarda Ermla. Čtení nejen na léto o „fenoménu Kohout“ můžete nalézt i na www stránkách Divadelních novin www.divadlo.cz/noviny. V sekci „Nabízíme“ přinášíme synopsi nejnovější Kohoutovy hry „Arthurovo bolero“, která měla světovou premiéru 19. června v Divadle J. K. Tyla v Plzni.

**Časopis DISK
vydal dvě hry Lenky Lagronové**

Časopis pro studium dramatického umění **Disk** ve svém osmém čísle vydal dvě nejnovější hry **Lenky Lagronové** *Miriam* (2003) a *Johanka* (2004), jejichž synopse naleznete v těchto Zprávách v rubrice „Nabízíme“. Časopis DISK, ediční řada „Současná česká hra“ nakladatelství Větrné mlýny a časopis Svět a divadlo se jako jediní v České republice soustavně věnují vydávání současných českých her.

*Lenka Lagronová vystudovala dramaturgii na divadelní fakultě AMU Praha u prof. Jaroslava Vostrého. Již během studia napsala několik her, které byly v roce 1990 uvedeny v univerzitním divadle DISK (např. *Nouzov*, který byl znovu inscenován 1999). Kromě spolupráce s režisérem Petrem Léblem v Divadle Na Zábřadlí nikdy jako dramaturg nepracovala. V raných dílech se zabývá traumatizujícími zážitky a zkušenostmi mladé generace, které líčí s typicky drsným humorem. Zaměřuje se především na epizody z dospívání mladé ženy (*Antilopa*). Druhou část její tvorby ovlivnil její odchod z divadelního života a vstup do kláštera (*Terezka*). V roce 1998 získala inscenace její hry *Terezka* cenu Alfréda Radoka za inscenaci roku (Divadlo Komédie, režie Jan Nebeský). V roce 1999 dostala v soutěži Českého rozhlasu cenu za rozhlasový debut *Vstaň, prosím tě* a v roce 2002 byla tato hra vyznamenána na přehlídce rozhlasových her Grand Prix Bohemia. V současné pokračuje v psaní pro divadlo a rozhlas.*

V tomto vydání Zpráv naleznete synopse dalších dvou her - *Terezka* (1996) a *Království* (2002). Všechny výše uvedené hry jsou k dispozici v DILIA.

16

Speciální nabídka

Divadelní oddělení upozorňuje na možnost výhodného provozování her zahraničních autorů, kde záloha již byla zaplacená a dílo lze tedy do vypršení smlouvy provozovat pouze za příslušná procenta autorských honorářů do zahraničí (k nim je samozřejmě nutno připočítat procenta pro překladatele, příp. úpravce).

Uvádíme seznam zajímavých titulů, které by mohly za poměrně nízké náklady obohatit dramaturgický plán vašeho divadla:

Harburg, Lane, Saidy: Divotvorný hrnec	- za 6 % z brutto tržeb (do 31. 12. 04)
Peter Turrini: Hotovo, konec	- za 7 % z brutto tržeb (do 15. 3. 05)
Peter Nicholls: Vášnivě hry	- za 6 % z brutto tržeb (do 18. 10. 05)
Willy Russell: Pokrevní bratři	- za 8 % z brutto tržeb (do 6. 12. 05)
Edward Albee: Všechno je v zahradě	- za 6 % z brutto tržeb (do 31. 12. 05)
Joan Shirley: Vražda sexem	- za 6 % z brutto tržeb (do 28. 1. 06)
Alan Ayckbourn: Kdes to byl(a) v noci	- za 6 % z brutto tržeb (do 30. 6. 06)
Alan Ayckbourn: Postel pro hosty	- za 8 % z brutto tržeb (do 17. 10. 06)
John Pielmeier: Agnus Dei	- za 8,8 % z brutto tržeb (do 21. 11. 06)
Ulrich Plenzdorf (podle Ajtmatova): Čas vlků	- za 6 % z brutto tržeb (do 28. 11. 06)
John Patrick: Opalu má každý rád	- za 6 % z brutto tržeb (do 31. 12. 06)
John Patrick: Podivná paní Savageová	- za 7 % z brutto tržeb (do 31. 12. 06)
Arthur Miller: Smrt obchodního cestujícího	- za 7 % z brutto tržeb (do 31. 12. 06)
Dan Goggin: Jeptišky (nutný hud. materiál)	- za 7 % z brutto tržeb (do 31. 12. 06)
Noël Coward: Rozmarný duch	- za 7 % z brutto tržeb (do 19. 2. 07)
Robert Bolt: Člověk pro každé počasí	- za 6 % z brutto tržeb (do 25. 2. 07)
Edward Albee: Pobřeží	- za 7 % z brutto tržeb (do 20. 5. 07)
Ray Cooney: všechny jeho hry	- za 6 % z brutto tržeb (do 21. 5. 07)
Alan Ayckbourn: Aby bylo jasno	- za 8 % z brutto tržeb (do 31. 12. 07)
Arthur Kopit: Tatínku, ubohý tatínku...	- za 6 % z brutto tržeb (do 31. 12. 07)
Arthur Miller: Všichni moji synové	- za 7 % z brutto tržeb (do 31. 12. 07)
William Inge: Návrat do pekla	- za 6 % z brutto tržeb (do 31. 12. 07)
Christopher Hampton: Nebezpečné vztahy	- za 8 % z brutto tržeb (do 16. 1. 08)
T. Williams: Tramvaj do stanice Touha	- za 6 % z brutto tržeb (do 22. 2. 09)
Timberlake Wertenbaker: Pro dobro vlasti	- za 6 % z brutto tržeb (do 22. 2. 09)
W. Kohlhaase, R. Zimmer: Ryba ve čtyřech	- za 6 % z brutto tržeb (do 10. 4. 09)

Sté výročí úmrtí A. P. Čechova

15. července 1904 zemřel v lázních Badenweiler spisovatel a dramatik **Anton Pavlovič Čechov**. Narodil se 29. ledna 1860 v jihozápadním Taganrogu. Vystudoval klasické gymnázium a lékařskou fakultu v Moskvě. Už za studií publikoval své povídky a humoresky v časopisech. Čechov je považován za mistra moderní povídky – napsal jich kolem pěti set. Zatímco jako prozaikovi se Čechovi od počátku dařilo a poměrně brzy získal uznání, prorazit jako dramatik delší dobu nemohl. Teprve interpretace *Racka* moskevským MCHAT přinesla úspěch. Následovaly hry *Strýček Váňa*, *Tři sestry* a *Višňový sad*. Díky inscenacím Moskevského uměleckého divadla (MCHAT) se jeho hry dostaly do Evropy i zámoří.

Výběr z dramatických textů, které DILIA zastupuje (různé verze více překladatelů, zejména však překlady Leoše Suchařípy): *Ivanov*, *Medvěd*, *Platonov*, *Racek*, *Strýček Váňa*, *Aktovky*, *Tři sestry*, *Višňový sad*.

**Publikace Let's Play Czechs
prezentuje autory DILIA**

Katalog českého současného dramatu s názvem *Let's Play Czechs* vydal Divadelní ústav ve spolupráci s agenturami DILIA a Auro-Pont. Publikace v angličtině představuje dramatická díla současných českých autorů a stala se tak vítaným nástrojem pro jejich propagaci do zahraničí. Katalog obsahuje kromě profesních životopisů vybraných autorů i seznamy uvedených her a překlady synopsí. Publikace bude v elektronické formě dostupná na webových stránkách DILIA popřípadě na vyžádání v agentážním oddělení.

Seznam autorů a překladů synopsí jejich děl:

Luboš Balák – *Smrt Huberta Perny*, *Švejkův vnuk*
 Miroslav Bambušek – *Hugo*, *Písek*
 David Drábek – *Akvabely*, *Embryo čili Automobily východních Čech*, *Jana z Parku*
 Jiří Hubač – *Hostina u Petronia*
 Lenka Lagronová – *Antilopa*, *Terezka*
 Ivan Kraus – *Poker bez esá*, *Víkend*
 Iva Peřinová – *Alibaba a čtyřicet loupežníků*, *Pohádka do dlaně*, *Vánoce s Kulišákem*
 Antonín Procházka – *S tvoji dcerou ne*, *Ještě jednou profesore*
 Roman Sikora – *Nehybnost*, *Největší básník*, *Smetení Antigony*
 Miroslav Stoniš – *Zaslíbená země*
 Jan Vedral – *Kašpar Hauser* – *Dítě Evropy*

Připravují se nové webové stránky DILIA

Chtěli bychom Vás upozornit na nové možnosti při hledání a třídění synopsí divadelních her na webových stránkách DILIA. Synopse **českých a zahraničních her** (agentura / agentážní oddělení / nově zastupované hry) lze setřídít dle data, jména autora či názvu hry. Počet průběžně doplňovaných synopsí nabízených her dosáhl počtu 300 a stále stoupá, sledujte proto tyto rubriky pravidelně! Současné stránky DILIA jsou dočasné, během příští divadelní sezóny Vám představíme jejich novou podobu.

Jiří Stach autorizován pro Dürrenmattovy hry

Švýcarská agentura zastupující práva dramatika **Friedricha Dürrenmatta** udělila **Jiřímu Stachovi** výhradní autorizaci na překlady většiny Dürrenmattových her (s výjimkou „Krále Jana“). Překlady od jiných překladatelů není možné uvádět. Více informací podá vedoucí divadelního oddělení paní Věra Zárubová. Výběr z dramatických textů F. Dürrenmatta, které DILIA zastupuje: *Návštěva staré dámy*, *Play Strindberg*, *Frank pátý*, *Anděl přichází do Babylónu*, *Fyzikové*, *Herkules a Augiášův chlév*.

18

CULTURE 2000 – vyšla výzva k předkládání žádostí pro rok 2005

Program EU – Culture 2000 pro podporu mezinárodních kulturních projektů zveřejnil výzvu k předkládání žádostí na rok 2005. Ve třech jazycích (angličtině, francouzštině a němčině) si ji kompletní můžete stáhnout ze stránek EU na adrese <http://www.europa.eu.int>, přeloženou do češtiny na www.culture2000.cz.

Uzávěrka pro podání žádostí ročních projektů je **15. října** a víceletých projektů je **29. října 2004**.

Výzva pro rok 2005 nestanoví žádnou prioritní oblast podpory. Prostor bude dán projektům ze všech oblastí: performing arts/scénická umění, výtvarné umění, kulturní dědictví a literatura. Dále budou podpořeny i překlady. Je možné předkládat i víceoborové projekty. Úspěšní žadatelé budou mít letos opět možnost získat příspěvek v rámci grantového programu zahraničního odboru MK ČR pro podporu podpořených projektů programem Culture 2000.

Ephraim Kishon slaví 80. narozeniny

Izraelský spisovatel, dramatik, filmový scénárista a režisér **Ephraim Kishon** se narodil 23. srpna v Budapešti. Roku 1949 emigroval do Izraele, kde získal státní občanství. Řadu let však souběžně také tvoří ve svém domě ve Švýcarsku. Svým britkým humorem, laskavou i nelítostnou ironií, odměřovanou s moudrým nadhledem, rozesmává doslova celý svět: jeho knihy byly přeloženy do 38 jazyků a šíří se v desítkách milionů výtisků. U nás vyšly téměř dvě desítky titulů. Jen z poslední doby jmenujme: *Můj nejmilejší pokrm je jídlo* („Essen ist meine Lieblingsspeise“) a *Nebylo se čemu smát* („Nichts zu lachen“). Letos na podzim se v knihkupectvích objeví další dvě knížky z Kishonovy dílny – překlady německých titulů „Der Fuchs im Hühnerstall“ (*Liška v kurníku*) a „Beste Reisegeschichten“ (*Nejlepší cestovní povídky*).

Tento satirik vytvořil (kromě řady jednoaktovek a rozhlasových her) také devět divadelních her. Tři z nich – *Byl to pták*, *Oddací list* a *Zaplat' pánbůh aneb Paternitní proces* – se hrály také u nás.

Ephraim Kishon nezůstal jen u prózy a dramatického žánru: napsal, produkoval a uvedl sedm filmů, za které třikrát obdržel cenu filmové kritiky Zlatý glóbus a dvakrát byl nominován na „Oscara“.

DILIA má v současné době k dispozici tyto jeho divadelní hry: *Z technických důvodů otevřeno* (překlad Martina Schlegelová), muzikál *Sallah* (pracovní překlad Alex Koenigsmark), *Vytáhni tu šňůru, voda vře* (pracovní překlad Jan Vlasák ml.).

19

Jiří Hubač, český dramatik a scénárista, slaví 75. narozeniny

Narodil se 27. 8. 1929 v Praze. Vystudoval SPŠE a do r. 1955 pracoval jako konstruktér. V té době ho postihla vleklá choroba, která se stala podnětem k tomu, aby začal psát. V letech 1956–61 byl mimo jiné redaktorem časopisu *Technická politika* a od r. 1956 působil jako dramaturg v Čsl. televizi. V roce 1974 z ní byl z politických důvodů propuštěn a stal se spisovatelem ve svobodném povolání. Proslulost u diváků a kritiky získal na přelomu 70. a 80. let svými hrami *Nezralé maliny* (1981) – v divadelní úpravě *Stará dobrá kapela*, 1984), *Ikarův pád* (1977) a *Tažní ptáci* (1984).

Pro divadlo zdramatizoval romány Jamese Clavella *Král Krysa* (1974) a Ernesta Hemingwaye *Komu zvoní hrana* (1977), vytvořil velice úspěšné drama *Dům na nebesích* (premiéra 1980; ve filmové podobě *Jedna kočka za druhou*, 1993) a řadu dalších divadelních her – *Generálka* (1986), *Modrý pavilon* (1988), *Hostina u Petronia* (1997), *Johanka z Arku* (2000 – muzikál vytvořený spolu s O. Soukupem).

Hubač je známý jako autor řady televizních seriálů - v 60. letech se scénáristicky podílel na populárním TV seriálu *Tři chlapi v chalupě* (1961-63) a *Eliška a její rod* (1966), později na seriálech *Dobrá voda* (1983), *Sanitka* (1985) a dalších. Vytvořil také scénáře k celovečerním filmům (*Učitel tance*, 1994; *Fany*, 1995).

Ve své dramatické tvorbě se Hubač věnuje otázkám dynamiky se proměňující moderní společnosti. Jednotlivé hry stavějí na polaritě mezi obecně filozofickou, etickou problematikou a citovým světem současného člověka. Zhlédli je diváci v řadě zemí – Rusko, Maďarsko, Polsko, Bulharsko, Jugoslávie). Za své televizní scénáře, hry i filmy získal řadu ocenění.

Jean-Claude Carrière

Tento jeden z neznámějších francouzských autorů je pro Českou republiku zastupován výhradně DILIA.

Narodil se 17. září 1931 v Colombières-sur-Orb ve vinařské rovině. Vystudoval filozofickou fakultu (dějiny), nicméně profesi historika se nikdy nevěnoval. Učarovalo mu totiž psaní. V roce 1957 vydal svůj první román *Ještěrka* (*Lézard*) a v témže roce se poznal s francouzskými režiséry a herci Pierrem Étaixem a Jacquesem Tatiem (*Prázdniny pana Hulota*). Zároveň se věnuje psaní a překladu divadelních her – zvláště ve spolupráci s režiséry Jean-Louis Baraultem a Peterem Brookem.

Stručný výběr z jeho neobyčejně plodného díla:

Divadelní hry

L'Aide-Memoire 1968 (česky *Zápisník*, překlad L. Kopáčová a *Tahák*, překlad E. Bezděková)

La Conférence des oiseaux 1979 (*Ptačí sněm*, překlad Marek Matějka)

Le Mahabharata 1985 (*Mahábhárata*, překlad Nina Vangeli)

La Terrasse 1997 (*Terasa*, překlad Matylda a Michal Lázňovských)

Všechny divadelní texty jsou k dispozici v DILIA.

Filmové scénáře

Deník komorné (1964, režie Louis Buñuel), *Taking Off* (1969, režie Miloš Forman) *Plechový bubínek* (1979, režie Volker Schlöndorff), *Danton* (1982, režie Andrzej Wajda), *Nesnesitelná lehkost bytí* (1987, režie Philip Kaufman)

distribuce textů vydaných Dilia

Po dobu posledních téměř 50ti let DILIA vydávala divadelní hry předních českých i zahraničních autorů, které zastupuje. Hry vycházely v různých nákladech do počátku 90. let a nyní doprodáváme poslední výtisky. Tuto **distribuci** zajišťuje Agentážní oddělení DILIA – PhDr. Jana Klimešová, tel.: 266 199 837, e-mail: klimesova@dilia.cz.

Na webové stránce DILIA (www.dilia.cz, rubrika „Agentážní oddělení“, odkaz „Texty vydané DILIA“) uvádíme **seznam diva-**

delních her, které jsou dosud v prodeji. Tento seznam můžeme zájemcům na požádání také zaslat elektronickou poštou. Pokud máte o některý titul zájem, můžeme Vám ho dodat na dobírku (za cenu cca 40 – 50,- Kč/ks + poštovné). Nutná je **písemná objednávka** (stačí e-mail), která obsahuje název díla, jméno autora, požadovaný počet výtisků a přesnou poštovní adresu včetně PSČ. Žadoucí je také telefonický nebo e-mailový kontakt.

nově zastupované české hry

Irena Dousková

HRDÝ BUDŽES

Dramatizace stejnojmenné knihy; dramatizaci provedla v roce 2002 sama autorka.

Osoby: 1 muž, 2 ženy

Irena Dousková je autorkou mladší generace (nar. 18. 8. 1964 v Příbrami). Dosud vydala tyto knihy: poezie – Pražský zázrak /spolu s L. Lomovou, J. Reinischem a P. Ulrychem/ (Pražská imaginace 1992); próza – Goldstein píše dceři (Melantrich 1997); Hrdý Budžes (Hynek 1998, Petrov 2002); Někdo s nožem (Hynek 2000); Doktor Kott přemítá (Petrov 2002); Čím se liší tato noc (Petrov 2004).

Hrdý Budžes je tragikomedii z prvních let husákovské normalizace. Tato doba je zde prezentována očima žákyně druhé třídy ZŠ Helenky Součkové. Hra je napsána pro tři herce – kromě hlavní hrdinky by to měli být jedna žena a jeden muž, kteří vystupují ve všech ostatních rolích (jako rodiče, spolužáci, učitelé, herci, atd.). Děj se odehrává v okresním městě, především v prostředí školy a divadla.

Premiéra se konala v lednu 2003 v příbramském divadle, v hlavní roli s Bárou Hrzánovou, která za roli Helenky získala cenu Thálie za nejlepší ženský herecký výkon v r. 2003. Představení se dosud hraje, jednak v Příbrami, dále při pravidelném hostování v pražském Divadle bez zábradlí a na zájezdech po ce-

nově zastupované české hry

lé republice. Záznam představení uvedla dvakrát Česká televize. *Text je k dispozici v DILIA.*

David Drábek

AKVABELY

Osoby: 6 mužů, 4 ženy

Tři kamarády z vysoké školy pojí tajný koníček – scházejí se v kryté nádrži a „tančí“ ve vodě. Jejich srstnaté nohy kmitají v rytmu hudby nad hladinou a oni zažívají chvíle harmonie a souhry, která tyhle třicátníky „na suchu“ opouští. Bujarými pikniky po tréninku však jen maskují trhliny ve vztazích. Jejich cesty se po škole vzdálily. Kajetán přes počáteční zábrany přijal v televizi moderování amatérské písničkové soutěže a stal se opravdovou celebritou. Pendluje mezi náručemi modelek a náručí svého učitele angličtiny.

Petr na univerzitě zůstal jako učitel a dál zarputile bojuje proti konzumu. Pedantsky hlídá svou ženu a syna před nástrahami civilizace a vyčítá Kajetánovi zradu ideálů. Oba přátelé však zaskočí Filip. Rozhodne se zůstat v nádrži navždy a vrátit se tak do vodního praživlu. Cítí se být vydrou, mezi prsty mu raší plovací blány. Postupně se uzavírá světu, až utichne docela. Věci se dávají do pohybu – Petra opustí žena, Kajetán pod dojmem ztráty přítele vyvolá rvačku v televizním studiu. Jejich jistoty se během několika vteřin rozsypano na prach.

V závěrečné scéně na břehu jezera nesou Petr s Kajetánem na ramenou dřevěnou truhlu. Tmavé obleky mají rozhalené, od podpatků jim odlétají kamínky. Vypouštějí Filipa do vod jezera. Pe-

tr zachraňuje hmyz z hladiny a Kajetán si opodál otevírá „obchod“ s klacíky, blátem a listím. Na závěr dvě osiřelá „akvabely“ zmizelému příteli tančí.

Hra je i přes množství gagů a humorných situací prostoupena generační nostalgii a místy až mrazivým surreálnem. Autor za ni získal 1. místo v soutěži Nadačního fondu cen Alfréda Radoka za nejlepší původní českou a slovenskou divadelní hru roku 2003. V sezóně 2004/2005 se Akvabely chystá inscenovat přední český režisér Vladimír Morávek v hradeckém Klicperově divadle v rámci cyklu „Národ v sobě“.

Text je k dispozici v DILIA.

David Drábek

HOŘÍCÍ ŽIRAFY

Osoby: 9 mužů, 3 ženy

Pán cítí, že tento den zemře. Obětuje se tedy a svého bezmezně oddaného sluhu Zbyška zabije a vycpe – vždyť co by si chudák bez středu svého života počal?! Pak se vydá za svou silně nalíčenou Paní. Cestou potká vlnadnou Stázu, která ho nakojí vlastním mlékem a svému starému příteli z dětských let sebevraždu vymluví. Stáza se ovšem shodou okolností utopí. Mezitím se Paní se služkou Kubébou značně opijí a zase téměř vystřízliví. Nastane ještě řada nečekaných událostí, než zjistíme, že Pánovi bude znemožněna okázala a slavná smrt na kříži – nastal totiž konec světa.

Text je k dispozici v DILIA.

David Drábek**KOSMICKÁ SNÍDANĚ ANEB NEBŘENSKÝ***Osoby:* 10 mužů, 9 žen, 1 dítě

Osou textu jsou osudy mladého muže Nebřenského, příběh jeho „života, smrti i toho po ní“. V prvním dílu hry se Nebřenský ocitá v restauraci, kde před lety došlo k explozi (provedené tajemnou bytostí s gázou na obličej), jejíž obětí se stala Nebřenského osudová láska Kateřina. Děsivá noční můra onoho činu se znovu vrací a začíná pátrání po strůjci neštěstí. Vodítkem k tomu jsou zprávy z nečekaně se objeveného hrdinova dětského deníčku. Poznáváme matku hlavního představitele, bývalou manekýnu, a také geniálního profesora Mamaje, odborníka na mezní stavy života, který Nebřenskému předpoví cestu jinam. V profesorově ordinaci se hrdina setká s mladičkou a půvabnou, avšak nemocnou Danielou a jejím „opakem“ – staletým starcem Makropulem, jenž se vášnivě vrhá do své osmnácté klinické smrti a ví, že nebude poslední. Po odchodu Nebřenského z ordinace je profesor Mamaj zavražděn Neznámým s gázou na obličej.

Druhý díl se odehrává na palubě kosmické lodi, pověstná posmrtná cesta „za světlem“ je zde zpodobněna jako cesta raketou do vesmíru. Nebřenský je členem posádky složené z mužů, kteří v jeden shodný den spáchali na Zemi sebevraždu. Jejich bolestná pozemská témata sadisticky odkrývá „vetřelec“, jenž se zjevil na palubě – Masmédium, lačné cizích intimností a útrap. V závěru hry dojde k přistání na „planetě“, kde se také odhalí kriminální zápletky o zafačovaném démonu (pro nedočkavé: je to Nebřenského padlý strážný anděl) a k úlevnému a nečekanému happyendu v po-

době opětovného setkání Nebřenského s Kateřinou.

Text je k dispozici v DILIA.

David Drábek a Darek Král**SOUSTA***Osoby:* 6 mužů, 4 ženy

Manželé Soustovi jsou souzeni pro svou údajnou zvrácenost a kanibalismus. Soud po drahném oddalování vyslechne dva svědky a obžalované odsoudí k trestu smrti. Souzeným se však pozornost nevěnuje. Tady se především soupeří, a to mezi vždy úspěšným mladým prokurátorem, který mění soud v televizní show, obhájcem – intelektuálem, zdrceným krizí doby a enormní přizpůsobivostí mladé generace, a poněkud primitivním starým soudcem, jehož hlavní tížádství je konečně tu najít partu kamarádů. Oba prokurátorovi svědci mají jisté kouzlo, on není zcela duševně zdravý, což by mohlo mít souvislost s těžkým ublížením na zdraví, jehož se prý na něm Soustovi dopustili; ona se k soudu ani osobně nedostaví. Hra „Sousta“ disponuje neotřelými nápady a ostrou ironií.

Text může DILIA zprostředkovat.

Pavel A. Drahoš**DÁMA S RUČENÍM OMEZENÝM***Osoby:* 3 muži, 2 ženy, kompars

Rita je bohatá dáma, po celý život zvyklá na noblesní přístup a společenský zájem. Teď, když zestárla a je pouze jednou z obyvatel penziónu pro seniory, jí obdiv chybí. Zčásti si jej nahra-

zuje vzpomínkami, kdy poprvé objevuje i stinné stránky svého života, a zčásti pak ovlivňováním svého okolí, manipulacemi s lidmi. A okolí sebou manipulovat celkem ochotně nechává – je tady přece výhled na dědictví a někdo z nich je dostat musí. Tak se rozehrává série intrik a spojenectví každého s každým a všech proti všem a paní Rita se výborně baví.

Text je k dispozici v DILIA.

Tomáš Hájek**VELKÝ SMUTEK ŽEN***Osoby:* 4 muži, 2 ženy

V pořadí druhá divadelní hra filosofa a spisovatele T. Hájka vychází knižně (stejně jako jeho první dramatické dílo „Najbrtův syndrom aneb Fujtajxl“) v nakladatelství Jaroslav Barta, Studio JB v produkci umělecké agentury Foibos. Bizarní vyprávění na pozadí pádu režimů líčí příběh tajných policistů na východ od Železné opony, kteří vyšetřují důvody, které přiměly dva tisíce žen, aby se shromáždily na pohřbu svého gynekologa Richarda Gajdy. Posléze se ukáže, že nikdy neměli sexuální styk s ženou, dokonce ani s vlastní manželkou.

Konfident, typ předlistopadového veksláka, a Náčelník, tloušťík s obnošeným manšestrovém saku, nacházejí ke svému úžasu mezi dvěma tisíci ženami, které se shromáždily na pohřbu svého gynekologa, své manželky Petru (typ zdánlivě unylé krásky) a Jarunu (obstarožní lidová babizna). Protože nejen oni, ale zejména jejich policejní nadřízení Specialista a Figurant vidí ve srocení žen politickou demonstraci proti režimu, začíná vyšetřování kau-

zy „smrti a pohřbu gynekologa“, jež vrcholí výslechem Petry a Jaruny na detektoru lži otázkami typu: „existuje světového spiknutí žen? V těch okamžicích ale padá Železná opona, bývalý Konfident se stává podnikatelem, majitelem erotického časopisu. Bývalý Náčelník navštěvuje svého bývalého podřízeného a nabízí mu domácí porno k otištění. Takřka krachující časopis chce Konfident zachránit pomocí čtenářské soutěže: „kdo zabil gynekologa? Příběh se vrací ke svému základnímu motivu a s ním přicházejí na scénu i Jaruna, nyní bohatá podnikatelka, která odešla od Náčelníka hned po převratu, i Petra, luxusní call-girl. Životní frustrace obou hlavních mužských protagonistů jsou demaskovány. Význam sexu jako poslední útěchy vyvrhelů dějin je v závěru nahrazen erotikou jako zvláštním druhem svobody. Konfident přichází o své celoživotní panictví a Figurant říká záhadnou větu: „Já jsem vrah“.

Text (v knižní podobě) je k dispozici v DILIA.

Jiří Hubač**HOSTINA U PETRONIA**

Hra o šestnácti obrazech

Osoby: 17 mužů, 2 ženy

Píše se dvanáctý rok vlády císaře Nera a na císařském dvoře a v celém Římě vládne neklid a strach – udavači se to jen hemží. Městem vládne prodloužená Neronova ruka – velitel císařské gardy Tigellinus.

Nero, který se považuje za velkého básníka, se chystá zúčastnit veřejné básnické soutěže. Spolu s ním i jeho chráněnc

a přítel, mladý Ancius, milenec hétery Clivie, bývalé milenky věhlasného básníka Petronia. V tom ale někdo na zeď napíše hanopis na samotného císaře a za autora je označen Ancius. Nero nemůže takovou urážku odpustit – zvláště, když mu Ancius krátce předtím kritizoval jeho verše – a nechá na Petroniovi, aby posoudil Anciovu vinu. Petronius, ačkoliv dobře ví o jeho nevidě, v obavě o svůj život souhlasí s jeho odsouzením. Skutečným autorem hanopisu je ovšem Tigellinus, kterému Clivie, aby zachránila Ancia, písemně potvrdí, že to napsal Petronius. Ancius si ovšem mezitím vzal život, takže její udání nevinného Petronia bylo zbytečné.

Petronius si ovšem uvědomí, že hrdost a čest jsou více než život, odmítne Nerovu žádost o pózování v paruce a ženských šatech, a namísto omluvy napíše císaři ostrý, urážlivý dopis. Pak uspořádá u sebe v domě hostinu, které se ale jako jediná zúčastní Clivie. Ve chvíli, kdy před domem na něj čeká centurion s vojáky, si vezme život.

Text je k dispozici v DILIA.

Pavel Kohout

ARTHUROVO BOLERO

Osoby: 5 mužů, 5 žen

Známý český dramatik Pavel Kohout se inspiroval komedií Arthura Schnitzlera „Rej“ a jako refrén zvolil skladbu Maurice Ravela „Bolero“. Schnitzlerova hra zobrazující chování občanů rakouského mocnářství při milostných hrátkách, přesněji řečeno před aktem a po něm, vzbudila takový skandál, bouřlivé protesty a cenzurní zákazy, jaké nemají v divadelní historii obdoby. Dnes

již těžko můžeme procítit tehdejší morální pohoršení, neboť samotný akt byl podle autora na jevišti milosrdně zahalen tmou. Nejedná se tedy o pornografii, spíše o jakýsi erotický živočichopis. Člověk je nychtán v situaci, kdy se musí odhalit, doslova i obrazně, a vzápětí je usvědčen ze své prolhanosti a přelétavosti. Podobného morálního pobouření jako za časů Rakousko-Uherska už dnešní dramatik nemůže dosáhnout, když téměř všechny morální zábrany vzaly za své. Erotika již dnes nemá přitažlivou vůni a chuť zakázaného ovoce. Stává se spíš prostředkem k vylepšení života a kariéry, náhražkou lásky v chudokrevném manželství, pomstou za uraženou čest. Přesto se i v tomto promiskuitním řetězci vyskytuje něha a věrná láska. Pavel Kohout napsal vtipnou a krutou komedii o intimním životě dnešních českých podnikatelů.

Světová premiéra hry Arthurovo Bolero se konala 19. 6. 2004 v DJKT v Plzni. Text je k dispozici v DILIA.

Jaroslav Koloděj

JAK KAŠPÁREK VYSVOBODIL KRÁLE HONZU

Pohádka se zpěvy

Osoby: 6 mužů, 5 žen

Po svatbě, kdy si mladý král Honza vzal za ženu princeznu Karolínku, se do pohádkového království vrací z pekla Ježibaba Pedikola se dvěma čerty pro uspávací vodu, kterou hlídá vodník Rosílek. Když se potká s Honzou, kterého nemá ráda, zakleje ho (Honza zdřevění). Kašpárek za pomoci princezny, děda Vševěda a ostatních pohádkových bytostí Honzu zachrání, čerti dostanou

svou vodu a vracejí se do pekla. Ježibaba zůstává v královské kuchyni jako pomocnice, starý král s královnou odcházejí do důchodu do chaloupky v lese. Příběh je volným pokračováním pohádky Kašpárek a Kopřivka. Lze ho ovšem hrát i samostatně. Představení trvá 55 minut bez přestávky. Tato pohádka s jednoduchými zpěvy (většinou na melodie národních písní) se zaměřuje na dětské publikum od tří do 12 let. V Poděbradském divadle hrála roli Kašpárka dívka. Výprava byla řešena jako kniha s malovanými listy kulis, které se během hry otáčely, a tak se měnila scéna. Pro inscenaci stačí minimum rekvizit.

Text je k dispozici v DILIA.

Jaroslav Koloděj

KAŠPÁREK A KOPŘIVKA

Osoby: 7 mužů, 4 ženy

Dekorace: téměř se nepoužívají rekvizity a ani nábytek.

Pohádka, cílená na věkovou skupinu dětí MŠ a 1. – 5. třídu, přivádí na jeviště typické bytosti, s nimiž se děti v českých pohádkách obvykle setkávají. Příběh je jednoduchý: Kašpárek s Honzou za pomoci vodníka vysvobodí ukradenou princeznu z moci zlé čarodějnice Pedicoly a zbaví pohádkový les dvou loupežníků. Dále vystupují Děda Vševěda, Kuchařka, král a královna. V pohádce je několik písniček s jednoduchou melodií zapamatovatelnou i pro děti. Scénu – pohádkový les, chalupu čarodějnice a síň královského paláce – vyřešili poděbradští ochotníci jako velikou knihu, kde jsou na jednotlivých dvoustranách namalovány příslušné scény a během představení se otáčením mění. Pohádka se tak dá

hrát bez přestávky a trvá 50 minut. Hru lze inscenovat i v loutkové podobě.

Text je k dispozici v DILIA. Hudební doprovod můžeme zprostředkovat od autora, a to jak na minidisku, tak na CD.

Zdeněk Kozák

ZAPEKLITÁ KOMEDIE aneb Kdosi brousí na Paďousy

Satirická komedie

Osoby: 11 mužů, 6 žen, kompars

Dekorace: náznaková

Drdovský laděná satirická komedie je určena dospělým divákům, i když v ní hrají pekelné bytosti. A právě tyto „podzemské“ síly dokáží vymyslet na lidi osvědčené zkoušky charakteru. Věčnými lákadly pro hříšníky jsou peníze, moc, kariéra, pohodlný život v přepychu atd. Po vzoru Drdových komedií autor vytvořil vtipnou jevištní podívanou s písničkami, která hercům skýtá lákavé role svérázných a charakterově plastických postav a divákům pohodový divadelní zážitek.

Text v nové autorově úpravě je k dispozici v DILIA. Jeho původní verzi DILIA vydala v r. 1984.

Martin Kudlička

OPICE VE SKŘÍNI

Osoby: 2 (+ 4) muži, 2 ženy, 1 opice

Nepřijemná komedie pro dvě mužské a dvě ženské hlavní postavy a opici. Ve hře dále epizodně figurují: dva stěhováci a dva obchodní zástupci. Celé je to o nenápadné manipulaci mocných

s těmi „nemocnými“, kteří netušíce, že jsou manipulováni, chvalořečí možnostem, které jsou jim v rámci manipulace „akčně“ poskytovány.

Autor říká: „Zcela mimo veškerou plánovanou činnost napadl mě zárodek této rádoby divadelní hry. Jsem velmi smutný z toho, jak nenápadně a s jakoby přátelským úsměvem naléhajících, podléhá běžný pozemšťan podnikatelským záměrům obchodních společností, které vyzbrojeny výrazem spasitele, zcela bezohledně využívají zatím neprobádaných zákoutí našeho mozku k vlastnímu prospěchu, aniž by v drtivé většině nabízely cokoli užitečného, hezkého, smysluplného. Jsem z toho smutný a ještě spíš rozezlenný a toto je moje vyhlášení války.“

Text je k dispozici v DILIA.

Lenka Lagronová

JOHANKA

Osoby: 6 mužů, 1 žena, různé (spíše mužské hlasy)

Jedná se o parafrázi příběhu o Johance z Arku. Celá hra se odehrává v gotickém sále jakéhosi hradu, kde se shromáždilo šest mužů: Král Francie, který sám pochybuje o své legitimitě („Nejsem král! Jsem tady pro všechny něco jako král... Něco jako...“), jeho pragmatický rádce Trémoille („To nějak domluvíme... Všechno se dá nějak domluvit. Všechno.“), mladý, bojácný a blouznivý šlechtic Robert („Říše velkých chánů... To všechno prý je. A žije se tam. To nikdo ani neví jak.“), králův bratr Vévoda Alencon („Vy jste ji neviděli bojovat... ten strach a odvaha...bolest, krev...strach a znovu...valí se to dál...nadchnout!... Já ji totiž

miluju!...Já ji miluju!“), drsný vojevůdce La Hire („Vona byla taková radost. Vona nikoho nezabila! To jim vadilo nejvíc.“) a biskup („Král nebes...takovejch už bylo! Tohle poslouchám celej život. Pořád někdo má něco s králem nebes.“) Všech šest mužů v průběhu hry stále mluví a jí a postupně místnost zavaluje odpadky. Mezi ně několikrát přichází krásná a čistá Johanka, po každé v jiném údobí svého pohnutého života, na počátku, kdy je přesvědčí o tažení na Orléans, zraněná před korunovací v Remesi a na konci už slyšíme jen její hlas, jak vypovídá při procesu a odevzdává se hranici. V sále vidíme stále stejné muže, avšak to setkání všechny nějak poznamenalo, proměnilo.

Hra přináší originální pohled na mnohokrát zpracovaný příběh. Každá z postav jakoby zpívala svůj vlastní hlas, který se střetává s Johančiným poselstvím, proměňuje se a skládá v mohutnou melodii. Jsme jakoby v zákulisí – z hlavního dramatu a děje se dozvídáme jen fragmenty, smysl příběhu se skládá jako mozaika. Přestože hra vypráví dávnou historii, jednotlivé lidské typy a pocity, lehce groteskní jednání a jazyk postav – to vše velmi nenásilně odkazuje k současnosti.

Text je k dispozici v DILIA.

Lenka Lagronová

KRÁLOVSTVÍ

Osoby: 4 ženy, 2 muži, řádové sestry

Křehký příběh stárnoucí spisovatelky Beátky se odvíjí v jedenácti obrazech. Na počátku ji vidíme v kuchyni domku, kde osaměle žije se svou starší sestrou, s obrovskou mísou medu, kterou

naplnil jejich otec v den, kdy se Beátka narodila. Sestra jí vyčítá, že neumí žít, že je stále jen smutná, žádná radost v ní není. Beátka je nervózní, je zamilovaná do Davida, ale bojí se, „že zase nic.....zase jen čekat.“

Druhá scéna se odehrává v moderním venkovském kostelíku na slavnosti, kdy je mezi řádové sestry přijímána mladičká dívka. Setkáváme se tu se všemi postavami, které tvoří Beátčin vesmír: její starší, mrzutá, milující sestra Marta. Padesátiletý David, stále ještě velmi krásný muž. Moudrý, statečný kněz, jeptišky a stará bláznivá Šimona, která na hřbitov, kde kdysi tekla řeka, chodí chytat ryby a doufá, že se stane „opravdickým rybářem“ jako býval její dávno mrtvý děda. Její donekonečna se opakující replika „Na rybu se musí čekat“ je jakýmsi leitmotivem celé hry.

Když ve třetí scéně po slavnosti společně uklízejí, pozve David konečně Beátku na schůzku. Čtvrtá scéna se odehrává na hřbitově, Šimona zase „chytá“, obě sestry nervózně, ale s nadějí očekávají Davida. Beátka touží naplnit smysl ženského údělu, mít děti, vlastní domov a rodinu. V páté scéně ji však David oznamuje, že brzy zemře, její sen se rozpadá, netěší ji ani, že jí někdo poprvé v životě vyznal lásku a políbil ji. David jí nerozumí, vybízí ji, aby zúročila svůj talent („Ty nepotřebuješ děti. Ty máš talent! ...Teď máš krizi, ne?“), sám je plně zaujat velkolepou tragikou svého osudu. Po nějakém čase se však ukáže, že David neumře, jeho svět se pomalu hroutí. Beátka však nakonec najde sílu v nové cestě, pokusí se následovat onu mladičkou dívku a všechno se začne měnit a obrozovat – Beátka začne jinak psát, Marta vyhodí zbytek medu na otcův hrob, v posledním ob-

razu začne zase přšet a znovu se objeví řeka, Šimona chytne rybu a přinese ji všem ukázat do kostela, ryba zemře, ale i David nakonec zachytí odraz její nové síly.

Poetika hry osciluje mezi duchovním poselstvím a téměř jadrným, lehce groteskním humorem a realistickou drsností všedního života postav. Krátké repliky, některé jakoby „odposlouchané“ ze života, jiné plně křehké symboliky. Především ženské postavy přinášejí několik skvělých hereckých příležitostí.

Text je k dispozici v DILIA.

Lenka Lagronová

MIRIAM

Osoby: 2 ženy, mužský a ženský hlas, případně další žena

Kratší hra v rozsahu jednoaktovky se odehrává na starém, zanedbaném hřbitově. Věrka sem utekla, protože „už všechno rozbila“ a má s sebou prášky, které hodlá spolykat. Setká se zde s Mirkou, která sem jde sekat trávu. Prášky omámená Věrka se nejprve Mirky, která je v černém a s kosou, lekne, upadne a rozbije si koleno o hranu hrobu („Jsou vostrý...tady jsou hroby vostrý“). Mirka ji pozve k sobě, aby jí ránu vyčistila. Žije v bývalé mármici, kterou jí „dali“ a ze které si udělala chudičký příbytek. Uvaří Věrce čaj.

Během celemek všedního rozhovoru se obě ženy sblíží a odhalují svůj vnitřní svět. Obě jsou osamělé, vyvržené, Věrka trpí bytostným pocitem viny, a proto se trestá, Mirka často celé roky nejí, protože doufá, že k ní někdo pocítí lítost. Obě se ale statečně snaží nést svůj úděl („Člověk jenom nesmí myslet na to,

že jiní žijou jinak. Hlavně že se žije“) Každá má něco, co jí dodává sílu: Věrka magneťák s polskou nahrávkou náboženských písní, Mirka skříň plnou vlastnoručně ušitých večerních šatů. Postupně se obě rozhodnou společně umřít, obléknou si Mirčiny šaty a vlezou do hlubokého hrobu, který ozdobí sochou Panny Marie, již někdo vyhodil na smetiště. Lehnou si, poslouchají hudbu z nahrávky a zpívají...

Hra se vyznačuje zvláštní křehkostí a prostotou, dialog je veden v krátkých jednoduchých replikách, které však mají svou osobitou poetiku se stopami černého humoru. Opakující se motivy skládají zvláštní mozaiku dvou ženských osudů, které jsou smutné, a přesto plné naděje. Skvělá herecká příležitost pro dvě herečky jakéhokoli věku.

Text je k dispozici v DILIA.

Lenka Lagronová

TEREZKA

Osoby: 1 muž, 6 žen, hlas

Autorka se s citem a pokorou dotýká tématu, které je v českém prostředí nové a odvážné. Text jen respektuje a velmi vhodně vybírá citace z autobiografie sv. Terezie z Lisieux Dějiny duše a z několika jejích básní. Prostorů kláštera je vykresleno realisticky – i když s jemným humorem. Vedle dětské Terezie zachycuje text i velmi odlišné charakteru dalších sester. To dává hře plastičnost a odlehčuje vážné téma hry. Skrze dialogy mezi sestrami se divákovi otevírá hluboká reflexe duchovního života a cesta k filozofii věčného duchovního dětství.

Od úvodního obrazu, kdy Terezie na přání sestry představené svěruje deníku své vzpomínky, se na krátko dostáváme do dětství v otcovském domě. Od počátku se projevuje Tereziina dětskost, schopnost radosti ze života, ale i nešikovnost. A také touha stát se řeholnicí.

Další děj už pokračuje v prosté a chudé klauzuře. Kromě Matky představené, tu jsou ještě sestra Vincenta – typ hrubé, drsné a za svatosti se – po namáhavé cestě postu a obětí – deroucí ženy, mladičká sestra Magdalena, nejistá, bojácná, toužící po lidském kontaktu, již se Terezka stane rádcem a oporou. Ale i Terezka potřebuje někoho blízkého, komu by poodhalila svou nejistotu – a tou je Anežka, sestra představená, její starší rodná sestra.

Postupem času se zhoršuje její nemoc (tuberkulóza) a s tím paralelně probíhá i fyzický rozpad kláštera. Terezka vše s pokorou, i když i s vnitřním zápasem a fyzickou bolestí, přijímá a umírá odevzdaně.

Text je k dispozici v DILIA.

Roman Sikora

JITRO KOUZELNÍKŮ

Tragická fraška

Osoby: velké množství postav

Stále mladý a rozhněvaný dramatik Roman Sikora – drže se Dürrenmattova hesla o historicky znemožněném žánru tragédie – napsal v loňském roce svou další tragickou frašku. A podobně jako v těch předchozích se v ní opět zaměřuje na politická témata.

S ironií sobě vlastní v úvodním slově děkuje za inspiraci celému panoramatu současných politických ikon od českých politiků přes Usámu bin Ládina až po George Bushe Jr., aby posléze pro svou kritiku současného společenského, mocenského a politického systému použil model, který známe již z jeho hry Smetení Antigony. Tentokrát ovšem Sikora nečerpá z antické látky, ale aktuální stav světa zobrazuje skrze Shakespearovu tragédii z nejtemnějších: Macbetha. Zatímco Shakespearovým postavám ponechává jejich původní jména a víceméně se drží příběhové linie, jak ji dle Holinshedovy kroniky načrtl již alžbětinský dramatik, prodělává zásadní změnu samotné dějiště hry. Vše se odehrává ve smyšlené zemi Natal, která slouží jako jakýsi postmoderně převrácený model renesanční utopie: ostrov kdesi v tropech topící se v bídě a zaostalosti obyvatelstva a zmítaný zápasy lokálních uzurpátorů moci. Původní rytířská Británie se zde mění v chladného koloniálního spekulanta, který prostřednictvím svých misionářů a vyslanců využívá politickou nestabilitu Natalu ve svůj prospěch. Sikora zde tak píše podobenství snadno aplikovatelné na aktuální válečné konflikty a roli světových velmocí v nich. Macbeth je sice s pomocí britské intervence nakonec zneškodněn, ovšem těžko říci, na které straně vlastně stojí zlo a zločinci. Závěrečná replika těhotné Paní Makbethové „Bude válečník,“ tento spor nerozhoduje, zato slibuje pomstu. „Vymknu ta z kloubů doba šílí“, jako by říkal autorův varovný hlas, když na konci hry nechá tropy zapadnout sněhem.

Text je k dispozici v DILIA.

Miroslav Stoniš

NEBUDEM TO ROZMAZÁVAT

Bohupustá komedie

Osoby: 6 mužů, 3 ženy

Dekorace: byt u matky, byt u syna, zámecký park a kaple Bohupustá komedie, ztřeštěná groteska, hra utřená ze řetězu, pojmenuj si tu hru jak kdo chceš. Zrodila ji naše současnost se všemi protimluvami, hamižnostmi a neuvěřitelnými morálními kotrmelci. Jedna postava za druhou, ať už je to staříčká matka – hraběnka a zámecká paní, která našla pozdní lásku, nebo otec – policejní důstojník ze starého režimu, jenž také našel svou pozdní lásku, stejně jako jejich nedonošený syn Heřman, který však není tak docela vlastní, a ovšem také jeho žena Marta, jež však je už tak trochu vdova... ti všichni jsou střelení a pitomí jak nekky, ale nepatří do blázince. Patří mezi nás, protože my konec konců nejsme jiní. Platí to i o advokátovi Karlovi, nalezeném a hned zase ztraceném synovi, o komorníkovi a kandidátovi na Nobelovu cenu Franzovi, a nakonec i o komorné Máry, prostě děvčici z hor.

Jednoho rána se rozpoutá – oč stupidnější, trapnější a komičtější, o to sveřepější – boj o restituovaný majetek a dvěma pohřebníkům, kteří ten boj sledují, jde z toho hlava kolem. Tři vinohradské činžáky, rokokový zámek uprostřed rozsáhlého parku, nemluvě o polnostech, lesích, bažantnici a jihočeských rybnících... To všechno po dvou výstřelech z kulovnice získá ten, kdo je nejmazanější ze všech.

Že by se nic z toho, co se v této hře předvádí, nemohlo stát?

Dramatik Miroslav Stoniš napsal svou komedii tak, že i ty nejpitomějši situace jsou pravdivé. Ale hlavně: jsou k smíchu.

Text je k dispozici v DILIA.

Miroslav Stoniš

NEVĚSTKA CAPUA

Drama lásky a zrady

Osoby: 11 mužů, 4 ženy

Dekorace: Pacuviův dům, městské lázně, vinice, stan konzula Apia

V době, kdy do Itálie vtrhl punský vojevůdce Hannibal, hrozil Římu zánik, neboť jedno město za druhým padalo do jeho rukou. A co horšího: našla se i taková města, jako vlivná Capua v úrodné Kampánii, která uzavřela s Hannibalem spojenectví. Než se tak stalo, došlo ovšem ve městě k složitým politickým bojům, až nakonec moc uchvátí patricius Pacuvius. Ale to je jen historický rámeček, jak jej popisuje Livius ve svých Dějinách. Hrdinou pohnutých událostí je římský centurion Numerius, Pacuviův syn, který se vrací domů po strašlivé prohře své legie. To, že se Capua spojila s Hannibalem, považuje za odporné a nemůže otci tu zradu odpustit. Rodná Capua už pro něho není nic jiného než pouhá prodejná nevěstka. Jeho vztahy s otcem se ještě zhorší, když se zamiluje do mladičké Heracley, dcery řemeslníka. Pacuvius dá jasně najevo, že nikdy nepřipustí, aby syn přivedl do patricijského domu plebejskou dcerku. Když punský vojevůdce navštíví Capuu, ubytuje se v Pacuviově domě a Numerius se ho pokusí zavraždit. Atentát se nezdaří, ale Hannibal v zájmu spo-

jenectví udělí Numeriovi milost. Když však Hannibala napadne na ulici Heraclea s nožem v ruce, vojevůdce ji chladnokrevně probodne. Numerius, jemuž se zhroutil svět, se posléze sblíží s lehkou holkou Paculou a uprchne s ní z města obleženého římskými legiemi. Omylem je zajat jako zrádce a konzul Fulvius přikáže, aby mu useklí ruce. A takto zmrzačeného jej vrátí zpátky do Capuy. Město je Římany brzy dobyté, všichni senátoři a patriciové popraveni a zbytek obyvatelstva je odsunut a nikdy se nesmí oni ani jejich potomci vrátit do Kampánie. Nevěstka Pacula je římským senátem jmenována čestným titulem hrdinka římského lidu a smí si z Kampánie vzít jakékoli bohatství. A ona, k překvapení vítězů, si vezme jen zmrzačeného Numeria a odejde s ním z Kampánie. Stonišova Nevěstka Capua je plná vášně, požívačnosti, vypočítavosti a obludné krutosti, ale také hrdosti, lásky a naděje.

Text je k dispozici v DILIA.

nově zastupované zahraniční hry přeložené

Daniel Besnehard

INTERNÁT – (Internat 1989)

Překlad Kateřina Neveu

Osoby: 7 mužů, 5 žen

Internát patří k prvním Besnehardovým textům, ve kterých dramatik čerpá inspiraci z literárních vzorů. V Internátu se Besnehard nechal okouzlit duchem vídeňské moderny a napsal hru na motivy Zmatků chovance Töerlesse od Roberta Musila. Do prostředí rakousko-uherského penzionátu zasazuje první samostatné kroky mladých studentů, jejich milostná vzplanutí, první šikanu i souboje o čest. Musilův text slouží jako podklad, na němž Besnehard vystavěl vlastní příběh, zaměřený na konfliktní vztahy studentů k jejich okolí a na obtížnost a složitost dospívání. Filozofické úvahy nebo společenská kritika, které jsou vlastní Musilovu dílu, probíhají spíš okrajově.

Text je k dispozici v DILIA.

Daniel Besnehard (*1954)

Besnehard patří k autorům, kteří zachycují svět do lyrických, intimně laděných textů. Hlavním tématem her, ocitajících se mnohdy na rozhraní autobiografie, jsou pro Besneharda rozpadávající se partnerské a rodinné vztahy, citová vyprahlost člověka, pro něhož je šťastná láska neuskutečnitelným ideálem. Osamělost postav podtrhuje autor motivem jinakosti (postavy pocházejí ze společenských nebo národnostních menšin), který s sebou automaticky přináší problematiku exilu, a to jak geografického, tak i citového, jako vyhnanství nedobrovolné i chtěné. Poslední hry (např. Hudson River) pracují rovněž s tématem nepřiznané nebo utajované homosexuality a odrážejí autorovu zkušenost s životem v Americe. Našeho čtenáře překvapí tzv. pražská trilogie, trojice her inspirovaných Prahou (Malá Strana, Sníh a písek, Arromanches).

Daniel Besnehard vychází vstříct publiku formou subjektivního, lyrického realismu, v němž kombinuje věrohodné detaily ze skutečnosti s poetickým světem vnitřních monologů a vzpomínek. Je pozorovatelem a vypravěčem příběhů, které se nacházejí v prostoru za realismem, v tichu zámek, v prostředí zbaveném psychologických vysvětlivek.

V překladu je další Besnehardův text – „saxofonová“ hra Hudson River.

Andrew Bovell

PO VEČEŘI – (After Dinner)

Přeložil Martin Svoboda

Osoby: 3 muži, 3 ženy

Děj se odehrává v pátek večer v hospůdce na předměstí. Paula a Dympie se vypraví tancovat do malého podniku na předměstí. Vezmou s sebou přítelkyni Moniku, která se zábavě ve společnosti záměrně vyhýbá – stále nedokáže překonat šok ze smrti svého manžela. Paula a Dympie se snaží ožehavému tématu vyhýbat, přesto k němu diskuse sklouzne. Monika se z nahromaděných emocí v záchvatu vyzpovídá a určitým způsobem i očistí. U vedlejšího stolu naslouchá Gordon – čeká totiž na kamaráda Stephena, se kterým chce probrat rozchod se svou manželkou. Ten se k podobným tématům tváří velmi nepřátelsky, nicméně později se i on začne Gordonovi svěřovat se svými problémy. V druhém dějství se obě skupinky spojí – arogantní Stephen si odvádí domů nově sebevědomou Moniku, která jej chce jenom využít; nesmělý Gordon se při tanci sblíží s hádavou Dympie. Během hry pomalu vyplouvají na povrch osobní problémy jednotlivých lidí, jejich emocionální krize, strachy, úzkosti, ale i touha po jakémkoli smysluplném partnerském vztahu. Postavy jsou reálné a uvěřitelné, jejich psychologie je pečlivě vykreslena. Jazyk je živý a vtipný, střídají se polohy velmi komické i hořké. Jako celek je hra laděna víceméně pozitivně.

Text je k dispozici v DILIA.

Pavel Cerný

CIRKUS WELT

Volně na motivy hry Leonida Andrejeva „Ten, který dostává políčky“

Hra o prologu a čtyřech dějstvích

Přeložili Pavel Cerný a Helena Weltman – Cerný

Osoby: 9 mužů, 2 ženy

Americký autor českého původu použil motiv klasické Andrejevovy hry s tím, že příběh zasadil do Německa v roce 1933, tedy do doby Hitlerova nástupu k moci. Tím všechny vztahy jednajících osob dosáhly nové, velice silné dimenze, přesahující pouhý problém lásky a osamění hlavních protagonistů, kteří hledají azyl před cirkusem světa, burácejícího kolem nich.

Do cirkusu Welt přichází žádat o místo klauna neznámý muž, který odmítá hovořit o své minulosti a žádá, aby ho nazývali jako „Ten, koho fackují“. Krásná dcera hraběte Manciniho krasojedkyně Consuelo miluje svého partnera a trenéra Bezana, ale na žádost svého otce a také proto, že touží opustit cirkusový svět, se chystá provdat za Barona, velitele jednotky SA. Tento prostý příběh je rámován vstupy chóru, tvořeného klauny, který přednáší aktuální zprávy z novin o zvolení Adolfa Hitlera německým kancléřem, o požáru v Reichstagu, zákazu shromažďování, svobody slova atd. Je zřejmé, že jak v cirkusu, tak i ve světě se sychluje k tragickému konci...

Text je k dispozici v DILIA.

Copi

NEZVANÁ NÁVŠTĚVA – (Une Visite Inopportune 1988)

Překlad Kateřina Neveu

Osoby: 4 muži, 2 ženy

Copiho poslední, autobiografická hra, nás přivádí do nemocničního pokoje pacienta zasaženého virem H.I.V. Ocitáme se v absurdním, fantaskním světě, v němž se provádějí neuvěřitelné lékařské experimenty a stavějí mauzolea a jímž defilují nejrozmanitější postavy. V den svých narozenin se excentrický pacient Cyril stane obětí mnoha nečekaných návštěv: švagrová zahrnuje oslavence nevkusnými dary, o které ho vzápětí obírá jeho ošetřovatelka, přijde i dávný Cyrilův přítel Hubert nebo neznámý mladý novinář. Největší rozruch způsobí v celé nemocnici rozpínavá operní diva Regina Morti.

Bláznivý rej Nezvané návštěvy se však odehrává se ve stínu nevyhnutelné smrti a je ve svém jádru mrazivým karnevalem šílenství. Text je k dispozici v DILIA.

COPI (1939–1987)

Humorista, spisovatel, kreslíř, dramatik a herec argentinského původu. Do Paříže přišel v roce 1963, od sedmdesátých let vstoupil do povědomí svými krátkými dramaty. Copi ve svém díle mísí humoristickým způsobem realitu s fantazií a svůj přístup korunuje ironickým nadhledem. Přes svůj lehký tón však hry zpracovávají vážná společenská témata jakými jsou např. osamělost nebo násilí, ale i osobní lidská traumata. Svěrázné postavy se nacházejí v těžkých životních situacích, mnohdy na hranici vlastního rozkladu. Další hry: *Ples bláznů*, *Homosexuál aneb Jak je těžké vyjádřit se*, *Lednička* atd. Copiho hry oplývají zvláštní magickou atmosférou a vynikají černým humorem.

Tankred Dorst

JÁ, FEUERBACH – (Ich, Feuerbach)

Přeložil Vladimír Tomeš

Osoby: 2 muži, 1 žena

Dekorace: jeviště při přestavbě

Herec Feuerbach se po sedmi letech, během nichž nevystupoval na jevišti, přichází předvést řediteli jednoho divadla. Zatím ho však přijme pouze asistent. Mezi ním a hercem se zapředě rozhovor, během něhož se ukáže, že Feuerbach strávil oněch sedm let v psychiatrické léčebně, že je osobností sice mimořádnou, avšak neschopnou vrátit se do normálního života, a tedy ani do divadla. To potvrdí i závěr, kdy Feuerbach předvádí monolog Goethova „Tassa“, a ředitel, jehož přítomnost může divák jen tušit z asistentova sdělení, beze slova odejde.

Text je k dispozici v DILIA.

Franz Grillparzer

VLNY MOŘE A LÁSKY – (Des Meeres und der Liebe Wellen)

Tragedie o 5 dějstvích

Přeložil Vladimír Tomeš

Osoby: 5 mužů, 3 ženy, kompars (sluhové, lid, chrámové dívky)

Dekorace: před chrámem Afrodity, v chrámu, Héřino obydlí s věží, exteriér s věží

Rakouský dramatik Franz Grillparzer (1791–1872), autor mnoha veršovaných her s antickými a historickými náměty (z českých dějin např. „Libuše“, „Krále Otakara štěstí a pád“) zpracoval v této hře starověkou báji (známou i z Ovidia) o mladíkovi Leandrovi, který se při slavnosti v Afroditině chrámu za-

miluje do kněžky Héro. Aby se s ní mohl setkat, přepluje mořskou úžinu (dnešní Dardanely). Při druhé plavbě však nástrahou velekněze, který chce ochránit Hérinu pověst, zahyne v rozbouraném moři a Héro umírá žalem. Scéna setkání milenců v kněžčině obydlí si svým básnickým půvabem nezádá s balkonovou scénou ze Shakespearova „Romea a Julie“.

Po zastaralém překladu z 19. století a velice volné úpravě z první poloviny 20. století je tento překlad prvním převodem do českého jazyka, který po stránce formální i obsahově důsledně tlumočí originál.

Text je k dispozici v DILIA.

Ephraim Kishon

Z TECHNICKÝCH DŮVODŮ OTEVŘENO – (Wegen Renovierung geöffnet)

Zákulisí ve dvou jednáních, 2000

Překlad Martina Schlegelová

Osoby: 6 (popř.5) mužů, 3 (popř.2) ženy

Komedie „Z technických důvodů otevřeno“ se odehrává v divácku atraktivním prostředí – odhaluje tajemství divadelního zákulisí. Ve volně navazujících scénách se představují všechny známé postavy: zoufalý autor, který nepoznává svůj text, ředitel – manipulátor, hysterické herečky, nedocenění herci, nafoukaný kritik... Všemi peripetemi divadelního provozu nás provází Autor, který dění komentuje. Stáváme se svědky přípravy nového muzikálu, divadelní zkoušky, zákulisních pletich a intrik. Hra končí dlouhým ponaučením pro začínajícího herce...

Kishon využívá vžitých představ, které lidé o divadle mají,

a vtipně je rozvíjí a obohacuje na základě své vlastní bohaté zkušenosti. Volná kompozice umožňuje velkou tvůrčí svobodu jak režisérovi, tak i hercům, kteří většinou hrají několik různorodých rolí. Kishonův pohled je plný laskavé sebeironie. Hra měla velký úspěch na evropských scénách, především v Německu.

Text je k dispozici v DILIA.

Heinrich von Kleist

PENTHESILEIA – (Penthesileia)

Veršovaná tragédie na mytické motivy

Přeložil Vladimír Tomeš

Osoby: 4 muži (+ řada epizodních rolí – Řekové), 5 žen (+ epizodní role – Amazonky), kompars

Dekorace: bojiště u Tróji

Tragédie Penthesileia je svébytným Kleistovým ztvárněním mytických příběhů o mladé královně Amazonek, které se vmísí do bojů u Tróji, aby si mezi řeckými vojáky ukořistily ploditele pro svůj ženský stát. Ona sama na pokyn boha Marta usiluje o vjevůdce Achillea, do něhož se zamiluje a Achilles do ní. Tragickým nedorozuměním ho Penthesileia v pominutí smyslů nelidským způsobem zabije a když pozná svůj omyl, dobrovolně umírá.

Tento nový úplný překlad je po překladu Otokara Fischera z r. 1912 druhým převodem Kleistovy veršované tragédie do češtiny. Penthesileia byla u nás inscenována v roce 1914 K. H. Hilarem na jevišti Vinohradského divadla.

Text je k dispozici v DILIA.

Fausto Paravidino

DVA BRATŘI – (Due fratelli)

překlad Kateřina Bohadlová

Komorní tragédie v 53 dnech

Osoby: 2 muži, 1 žena

Mladého nadějného dramatika a herce Fausta Paravidina (1976), rodáka z Janova, označila kritika jako neobvyklou novinku italského divadla. Vystudoval herectví při Teatro Stabile v Janově, nyní žije a pracuje v Římě. Jako herec a scénárista pracoval pro film, televizi i rozhlas. Přeložil některé texty Pintera a Shakespeara. V roce 2002 vyšly souborně všechny jeho dosud napsané hry: Trinciapallo (1997), Gabriele (ve spolupráci s Giampierem Rappou, 1998), Due fratelli (1998, cena Ubu 2001), Tutta la colpa di Cupido (ve spolupráci s L. Arenou a G. Rappou, 1999), La malattia della famiglia M (2000), Natura morta in un fosso (2001), Peanuts-Noccioline (na zakázku Royal National Theatre v Anglii, 2001), Genova 01 (na zakázku Royal Court Theater v Anglii, 2001).

Hra Dva bratři získala v roce 1999 ocenění Tondelli (kategorie do 30 let ceny Riccione) a v roce 2001 cenu Ubu za nejlepší italskou novinku. Poprvé hru nastudovalo Teatro Stabile v Bolzanu v sezóně 2000–2001 pod vedením režiséra Filippa Diniho. Věcný jazyk, strohé dialogy a všudypřítomná ironie provází celým dramatem o tragédii mezilidských vztahů mladých lidí. Jak sám autor uvádí, postavy jsou zachyceny v náhodných životních situacích, nikoli v klíčových okamžicích, protože ten pravý životní příběh se skládá z krátkých, zdánlivě bezvýznamných

fragmentů. Soužití dvou bratrů, Lva a Borise, a jejich přítelkyně Erycy představuje problematický vztah dospívajících postav, zmítajících se mezi láskou a nenávisť. Nepřetržitá podrážděnost, bezohlednost a agresivní komunikace plná výhrůžek je na každodenním pořádku. Chladný vztah Lva s Ericou je redukován na sex, jediný možný způsob porozumění. Východiskem z tíživých momentů jsou smyšlené iluze v dopisech obou bratrů rodičům, které odkrývají tajná přání a nesplněné i nespitelné touhy. Tyto dopisy formou magnetofonových nahrávek jsou také jediným kontaktem protagonistů s vnějším světem. Nelze však donekonečna hledat útočiště v iluzích. Je třeba jednat. Jednoho dne se Lev předčasně vrátí z vojenské služby a dojde k poslední hádce.

Text je k dispozici v DILIA.

Edward Redliński

ZÁZRAK V GREENPOINTU – (Cud na Greenpoincie)

Sarkastická tragikomedie o 4 dějstvích

Přeložila Irena Lexová

Osoby: 6 mužů, 2 ženy

Greenpoint je přeneseně řečeno „Žebrákov“ současného New Yorku. Hra sice líčí život polských emigrantů v USA, ale obecně se dotýká existence všech Východoevropanů, kteří po pádu komunismu hledají a usilují o nové ideály. Vytoužený sen o penězích a ekonomické prosperitě napodobuje modelový obraz současnosti, ale všem hrdinům přináší jen zklamání z falešných iluzí.

Autor hru napsal na základě svých vlastních zkušeností emigranta v USA. Českou premiéru měla r. 1999 ve Středočeském di-

vadle Kladno a r. 2000 byla s velkým úspěchem uvedena na Mezinárodním festivalu současné divadelní tvorby ve Zlíně.

Text je k dispozici v DILIA.

Norman Robbins

DO HROBKY TANEČNÍM KROKEM – (Tiptoe Through The Tombstones)

Detektivní komedie o dvou dějstvích

Překlad Alexander Jerie

Osoby: 4 muži, 6 žen

Norman Robbins, autor i u nás velice úspěšné Hrobky s vyhlídkou, v poznámce k vydání této hry napsal: „Od roku 1978, kdy vyšla tiskem Hrobka s vyhlídkou, jsem byl neustále zasypáván žádostmi divadelních skupin i diváků z různých koutů světa, abych napsal pokračování. Velice mi to lichotilo, ale nebyl jsem schopen přijít na správnou zápletku – čím už mohu překvapit, když na konci hry je většina postav mrtvá! Krátce jsem si hrál s myšlenkou, že napíšu hru, která bude Hrobce předcházet, ale nakonec, po dvaceti letech, nabízím toto pokračování ságy rodiny Tombů.“ Opět se vše odehrává v tajemném sídle Monument House a znovu je celý kraj ponořen do zlověstné mlhy. I tady jde o to vyvraždit všechny dědice, a to vždy s humorem, při kterém běhá mráz po zádech. Navíc tu někdo vraždí v klaunském převleku, a přitom ten pravý klaun, který tu po automobilové nehodě požádal o pomoc, to jistě není... Hra je samostatným dílem, které nevyžaduje znalost děje Hrobky s vyhlídkou.

Text je k dispozici v DILIA.

Eric Emmanuel Schmitt

MANŽELSKÉ VRAŽDĚNÍ – (Petits crimes conjugaux)

Přeložil Michal Lázňovský

Osoby: 1 muž, 1 žena

Gilles je spisovatel, a Manželské vraždění je nejlepší detektivka, jakou podle svého přesvědčení zatím napsal. Jeho žena Lisa, s níž žije patnáct let, tuto knihu nenávidí, protože jí rozbila všechny iluze o manželském soužití, navíc v ní vzbudila podezření o citech, které k ní její manžel chová. Jednou večer přijde Gilles pozdě domů, a Lisa, přesvědčena o jeho nevěře, ho uhodí do hlavy. Odvezou ho do nemocnice. Hra začíná v okamžiku, kdy se vrací domů, aby znovu žil se svou ženou ve spořádaném manželství, a předstírá, že díky oné nehodě přišel o paměť....

Eric-Emmanuel Schmitt patří k nejhranějším francouzským autorům současnosti. Jeho hra „Návštěvník“ (Le Visiteur) získala pro rok 1994 tři prestižní divadelní ceny Molière. Většina jeho her byla přeložena do cizích jazyků, některé z nich byly zfilmovány (v hlavních rolích s Jean-Paulem Belmondem, Alainem Delonem, Omarem Sharifem atd.)

Text je k dispozici v DILIA.

Arthur Schnitzler

ANATOL – (Anatol)

Hudební komedie o dvou dílech, prologu a finále

Překlad, úprava a texty písni Vladimír Tomeš

Osoby: 2 muži (+ 2 epizodní mužské role), 5 žen, sbor a kompars
Rakouský dramatik A. Schnitzler (1862–1931), povoláním lékař,

ve svých četných povídkách a hrách postihl s psychologickou hloubkou atmosféru Vídně na přelomu 19. a 20. století.

Jednotlivé aktovky, které psal autor porůznu v začátcích své divadelní kariéry (v originále je jich 7, osmá vznikla až po letech) a které byly původně hrány pod vlastními názvy, divadelní praxe posléze seřadila v cyklus pojmenovaný po ústředním hrdinovi Anatolovi. Dramatik v něm vykreslil portrét pro svou dobu charakteristického, lehkomyšlného i lehce melancholického mladého muže, jehož hlavním zájmem jsou ženy všeho věku. Jeho milostná dobrodružství, která jsou osou jednotlivých příběhů, komentuje s ironickým nadhledem přítel Max. V závěru je přelétavý milovník potrestán svatbou.

Úprava, doplněná texty písni důsledně vycházejícími ze situace, používá dvou aktovek jako rámce dvou dílů představení rozšířených o písňový prolog a epilog. Další tři příběhy jsou do obou dílů organicky včleněny; dvě zbylé aktovky nebyly použity. Texty písni čekají na zhudebnění; své vlastní nápěvky, na které texty psal, nabízí jejich autor k případnému volnému použití.
Text je k dispozici v DILIA.

Š. – anskij

(Salomon S. Rappoport)

DYBUK aneb BLUDNÁ DUŠE – (Dybuk)

Hra se zpěvy

Překlad a úprava Jaroslav Gillar

Osoby: 10 mužů, 6 žen, kompars, masky, loutky, orchestr (šraml)

Dekorace: náznaková

Baladicky laděný příběh z Haliče přenáší úprava do Prahy. Mladá dívka Lea se zamiluje do studenta Krásy. Krása zemře a vstoupí jako zlý duch Dybuk do těla dívky. Lea umírá láskou. Rodina požádá rabína o pomoc. Rabín vyhání Dybuka „neuvěřitelnými prostředky“ z jejího těla. Za vypjaté dramatické situace se mu to podaří. Lea se však dobrovolně vzdá života a vrací se za svým vytouženým milým do jiného světa.

Slavná Vachtangova inscenace z počátku minulého století hostovala na všech významných evropských scénách. Režisér Gillar ji uvedl na festivalu Musica Iudaica v Praze r. 1996. Hudbu složil Jan Klusák.

Text je k dispozici v DILIA.

Samuel Taylor

DOTEK JARA – (A Touch of Spring)

Překlad Stanislava Kellnerová

Osoby: 2 muži, 1 žena (+ několik epizodních rolí – 5 m, 1 ž)

Na motivy divadelní hry (s původním názvem „Avanti!“) byl v roce 1972 natočen úspěšný americký film „Nebožtíci přejí lásce“ s Jackem Lemmonem v hlavní roli. Vedle něho zazářila také Juliet Millsová a Clive Revill. Ostatní postavy jsou rozsahem mnohem menší, některé dokonce bez textu. Jedná se o milostný příběh dvou lidí, kteří přijedou do Říma pohřbit své rodiče a zamilují se do sebe stejně, jako se to stalo před léty jejich rodičům.

Text je k dispozici v DILIA.

Richard Baer**HEARTS AND FLOWERS**

Komedie o dvou dějstvích

Osoby: 3 muži, 3 ženy

Hra autora u nás tak úspěšných Smíšených /po/citů (Cena Thálie 2003 pro Petra Kostku) se tentokrát odehrává v nemocničním pokoji, kde se sejdou dva stejně postižení muži: jak Mike, obchodník s automobily, tak Austin, malíř pokojů., jsou totiž po infarktu. Richard Baer s humorem sobě vlastním dokáže z této základní situace vytěžit maximum: oba pacienti se nejprve nenávidí, ale aby se zavděčili svým ženám, přetvařují se tak dlouho, až tatáž situace nastane u manželek. Do toho se vždy v nepravou chvíli vmísí Mikův kardiolog, či Austinova kardioložka.

Text v anglickém originále je k dispozici v DILIA.

Carl Burnett / Carrie Hamilton**HOLLYWOOD ARMS**

Hra o dvou dějstvích

Osoby: 5 mužů, 6 žen

Tato svým způsobem autobiografická hra (vychází z knihy Carol Burnettové „One More Time“) vypráví příběh tří generací žen – babičky, matky a dcery. Odehrává se ve dvou časových rovinách: v roce 1941, kdy v Evropě zuří válka (1. dějství) a v roce 1951 (2. dějství).

Malá Helen žije se svou babičkou někde v Texasu, zatímco její rozvedená matka Louise, novinářka, věří, že najde štěstí v Hollywoodu, kde přispívá různými články do místních časopisů v bláhové naději, že jednou bude vyhledávanou mediální hvězdou. Helen se s babičkou vydá za matkou, aby v Hollywoodu žily všechny tři spolu. Louise prochází různými zkouškami – musí se osvědčit jako dcera, matka, bývalá manželka, milenka, sou sedka, novinářka atd....

Zajímavý, mnohdy velice dojemný příběh, skýtající vynikající příležitost pro tři herečky. V roce 2002 hru uvedl Cort Theatre v New Yorku.

Text v anglickém originále je k dispozici v DILIA.

Frank Dickens**FANTASYLAND**

Komedie o třech dějstvích

Osoby: 1 muž, 2 ženy

Ztřeštěná komedie o tom, co člověka potká, je-li nevěrný, aneb „Kdo jinému...“ Ladič pian Harringay Johnson si dělá zuby na jistou Jane, mladou ženu v domácnosti. Ta by byla k sexuálním hrátkám případně ochotná, ale to by Harringay musel přijít v kostýmu Mickey Mouse. Ona pak bude převlečená za francouzskou služtičku. Harringay si tedy vymyslí školení ladičů pian

v Glasgow a současně požádá svou ženu Clemmie, aby mu onen kostým sehnala. Jenomže ani on, ani Jane netuší, že Clemmie a Janin manžel se chystají k témuž, tentokrát v kostýmech Supermana a zajíčka Bunny z Playboye...

Text v anglickém originále je k dispozici v DILIA.

Kate Fodorová**HANNAH AND MARTIN**

Překládá: Anna Nováková

Osoby: 5 mužů, 4 ženy, případně 1 další muž nebo žena

Hannah a Martin, první divadelní hra brooklynské spisovatelky Kate Fodorové, byla poprvé uvedena na jaře roku 2003 v Timeline Theatre v režii Jeremy B. Cohena. Hra se setkala s velkým úspěchem; již v roce 2002 získala cenu Roger L. Stevens Award. Na úspěchu se výrazně podílely i herecké výkony zejména představitelů hlavních rolí – Elizabeth Richové a Davida Parkese. Fodorová využívá prvky expresionistického dramatu a kombinace s filmovou projekcí.

Děj se odehrává v Německu v rozmezí několika desetiletí, v době před druhou světovou válkou a po ní, a vychází z lidsky i morálně problematického vztahu filozofky židovského původu Hanny Arendtové a jejího učitele a milence Martina Heideggera. Heidegger je v jejich vztahu svrchovaným vládcem. Posílá Hannu studovat ke Karlu Jaspersovi a jejich vztah postupně upadá. Heidegger kráčí za svými velkými cíli, Hana se provdává, ale její manželství skončí poté, co je manžel donucen emigrovat. Heidegger se otevřeně přiklání k nacismu. Hannah odjíždí do Ameriky. Po

válce se do Německa vrací, aby pro list New Yorker napsala sérii článků o procesu s vůdcem Hitlerjugend Baldurem von Schirachem. Proces tvoří paralelu i k jejímu osobnímu hledání. Od manželů Jaspersových se Hannah dozvídá další podrobnosti o Heideggerových protizidovských postojích. Nakonec navštívuje i manžele Heideggerovy. Arendtová si je vědoma, že odpověď, k níž ve svém hledání nakonec dochází, je hluboce problematická, přesto se pro ni rozhoduje.

Hra vychází ze skutečných událostí a životů skutečných lidí, nedrží se však důsledně historických fakt. Fodorová totiž především vede k přemýšlení o obecných morálních otázkách viny a trestu a hranicích svobody myšlení a projevu.

Text v anglickém originále je k dispozici v DILIA.

Pavlos Matesis**OŠETŘOVATEL ROSTLIN – (Peripoittis fyton)***Osoby:* 3 muži

Dva 45-50letí muži, otcové a manželé, majitelé obchodů, patřící k maloburžoazii, si najednou jednoho dne uvědomují, že jejich život je prázdný a bez cíle. Tajně utíkají z města, kde žili, opouštějí svoje rodiny a obchody, aniž zanechají nějakou zprávu a najdou místo, které jim vyhovuje: je to Kraj Země před oceánem. Tam postaví malé divadélko, pět let zkoušejí divadelní texty a čekají Obecenstvo, které však o jejich existenci ani o jejich divadle nevědí. Příchod diváků vidí asi tak jako „soudný den“. Debatují o minulosti, plánují si budoucnost, hádají se o to, jak si rozdělí poctu a slávu. Neustále mají problém s jídlem. Jeden

večer se snaží zastřelit nějakého ptáka. Ale místo ptáka je slyšet z velké výšky strašný výkřik a na scénu padá mladý anděl s dlouhými křídly – je mrtvý. Přemýšlejí o tom, že si ho nechají na „jevištní triky“. Na scéně se objeví jejich žák. Je to krásný 20letý mladík a oni ho učí hereckému umění. Mladík je ošetřovatel „mrtvých rostlin v komatu“- nurseryman, oni si však myslí, že se stará o rostliny na nějaké zahradě. Později se dozvedí, že se stará o lidi v komatu. Po zkoušce naši hrdinové usnou. Mladík je hlídá.

V druhé části, během hodiny herecké výuky Mladíka, se objeví tři bytosti se zakrytými obličejí. Jejich opravdový obličej je namalován na jejich šatech. Ony jsou ty „rostliny v komatu“, o které se Mladík stará. Podařilo se jim utéct z ústavu, ubližují Mladíkovi a utíkají pryč. Tu připlouvá loďka, na které je Hermes – Charon, který převáží mrtvé do podsvětí. Oznamuje, že přišla hodina „odchodu“. Hrdinové odmítají, protože „ještě nedokončili své umělecké poslání. Nakonec však musí nastoupit. Vyžadují jen závěrečný potlesk. Vstupují do loďky a odplouvají. Mladík jim tleská. A zůstává zde jako najatý pes, aby hlídal divadlo.

Poznámka – Řecké slovo „fyto“ znamená nejen rostlinu, ale označuje i pacienta, který je nehybný (mohou to být i staří lidé neschopní pohybu), je takzvaně v komatu.

Hra byla uvedena v roce 1989 v aténském Národním divadle. Vydána byla v nakl. Kastanotis (Atény, 1996); ARCADIA (Londýn, 2002)

Text v anglickém překladu může DILIA zprostředkovat.

Pavlos Matesis

PRONAJÍMÁ SE ANDĚL STRÁŽNÝ – (Enoikiazetai fylakas aggelos)

Osoby: 5 mužů, 2 ženy

„Hra Pronajímá se anděl strážný je mým návrhem k možnosti nové formy divadla 21.století, ale současně je to násilná konfrontace s nepoetickým a anachronickým divadlem“, napsal o hře autor.

Zmizí dům, ztratí se syn, pár měsťáků z ničeho nic nemá paměť a nerozeznává svoje sousedy. Hlavní hrdinové si nevzpomínají, jestli vůbec někdy měli dítě, ani jak se vlastně jmenovalo. To, co zůstává, je čekání na konec, ale ne tak laxně, jak jsme tomu zvyklí u Becketa. Pán a Paní dělají spoustu věcí – koketují s křesťanskými dogmaty, dokonce touží po slávě - chtějí, aby jejich smrt, kterou nikdy nenazývají pravým jménem, byla korunována svatozář a groteskním způsobem se na ni připravují ... Postupně ztrácejí končetiny a věří, že takto se stanou svatými. O smrti se mluví jako o výchozím bodu života na scéně.

Jedna z mnoha kritik praví: „Bouřlivý rytmus uklidňují významná mlčení, aktuální slova získávají najednou neočekávaný význam, dialogy, které vyvolávají paniku a končí násilnými crescendy, jedovatě ironické narážky, bohatý jazykto jsou některé charakteristické prvky mnohovrstvého díla. Logika je zde nahrazena kouzlem a vyprávění zaměněno za surrealistický náhled na svět jako na grotesku, který je blízký Goyovi...“

Premiéra se konala v Aténách r. 2003, téhož roku byla hra uvedena ve Florencii. Drama vyšlo v nakl. Hestia (Atény 2002) a v nakl. ARCADIA (Londýn 2002).

Text v anglickém překladu může DILIA zprostředkovat.

Pavlos Matesis

SMĚR ELEUSINA

Osoby: 3 ženské role a 3 mužské a jedno dítě(muž nebo žena); ve hře jsou další vedlejší role, které však mohou být se souhlasem autora vynechány (jako na poslední aténské premiéře): 2 muži, 2 ženy, 2 zdravotníci, 2 policajti

Tato divadelní hra byla napsána na motivy románu W. Faulknera „As I Lay Dying“. Je podstatně změněn mýtus, postup, finále i charakter hry. Místo děje je zde anonymní. Osoby nemají jména. Jsou to Matka, Otec, Synové, Dcery atd.

Matka na smrtelné posteli. Velký Syn (vídá přízraky a v průběhu hry se zblázní) jí čte, aby jí usnadnil "odchod". Dcera ji osvěžuje vějířem. Matka požaduje, aby ji hned po její smrti převzeli do města, kde je hrob jejich rodičů. Takže celá hra je o putování směrem do města. Všichni mají určitý zájem na tom, aby se tato cesta uskutečnila. Dcera je těhotná s vlastním otcem. Ve městě se hodlá zbavit nechtěného dítěte. Otec si chce ve městě u zubaře nechat udělat protézu a znovu se oženit. Syn musí jít do ústavu.

Matka zemřela. Připravují se na cestu. Matka sleduje jejich cestu z výšky. Nepoznává ty lidi dole, neví, že zemřela. Považuje je za divadelní soubor, kde i ona kdysi hrála jakousi roli, ale teď ji „vyhodili“. Cesta směrem k městu trvá osm dní a během nich se objevují problémy, které narůstají do obudných rozměrů a tvarů, až kulminují...

Text v anglickém překladu může DILIA zprostředkovat

Pavlos Matesis je jedním z nejvýznamnějších soudobých řeckých spisovatelů. Nevšedností svého díla značně ovlivnil klasický charakter, ale i styl řecké literatury a divadelních her posledních desetiletí. Jeho divadelní hry i romány a novely zaznamenaly velký úspěch jak v Řecku, tak i v mnohých evropských zemích. Evropské kritiky ho stavějí na úroveň autorů jako je Becket, Faulkner, Kafka... Je to autor s poetickou imaginací. Pod vlivem surrealismu a modernismu vytvořil díla, kterými se odlišuje od svých řeckých kolegů. Od r. 1966, kdy začal psát, získal řadu domácích i zahraničních ocenění a jeho hry jsou uváděny na mnoha evropských scénách.

Rádi bychom upozornili na román oceněný Evropskou literární cenou, která se na konci roku 2003 poprvé udělovala v Paříži. Dílo irského kritika, dramatika a prozaika Josepha O'Connora, které mimo původní anglické vydání ve francouzštině vydalo nakladatelství Phébus, bylo vyhlášeno za nejlepší ze všech nominací udělovaných francouzskými nakladateli.

Práva byla kromě UK, USA a Kanady prodána již do Německa, Francie, Holandska, Itálie, Španělska, Řecka, Dánska, Švédska, Norska, Polska, Lotyšska, Ruska, Maďarska, Chorvatska, Srbska, Bulharska a nyní také do Číny!

Česká překladová práva zastupuje DILIA.

Joseph O'Connor STAR OF THE SEA

Vysloužilá loď s tímto názvem se na jaře roku 1847 vydává na cestu z Irsku do New Yorku. Na její palubě jsou stovky emigrantů, kteří se vydali do Ameriky za lepším životem. Někteří překypují optimismem, mnohem víc je však zoufalých. Mezi cestujícími je mladá služka se strašlivým tajemstvím, zkrachovalý Lord Meridith s rodinou, nadějný spisovatel a bývalý trestanec toužící po pomstě – ti všichni na cestě k novému domovu. Během cesty se však na palubě lodí přihodí hned několik tragédií ...

Secker & Warburg, London, 2002. 406 stran.

Anglický výtisk je k dispozici v DILIA (ovcackova@dilia.cz).

Joseph O'Connor se narodil v r. 1963 v Dublinu. Píše filmové i televizní scénáře, biografie a cestopisy. Autor dvou divadelních her a knih: COWBOYS AND INDIANS, Sinclair Stevenson 1991; TRUE BELIEVERS, Sinclair Stevenson 1991; DESPERADOES, Flamingo 1994.

Z dalších titulů vyjímáme do naší nabídky tyto:

Clea Koff THE BONE WOMAN

Aby bylo možno vznést obvinění z genocidy a zločinů proti lidstvi, je nutno stanovit jednu věc s naprostou jistotou: jsou nalezené mrtvoly vojáků nebo civilistů? Právě to je úkolem soudních antropologů, kteří musí prokázat, kde a jak byly oběti zabity.

Autorka této knihy Clea Koff studovala v roce 1996 antropologii na Kalifornské univerzitě. Bylo jí dvacet tři let, když ji Spojené národy vyslaly spolu s dalšími antropology do Rwandy, aby zkoumala oběti tamějších masakrů z roku 1994, kterým padlo za oběť 800 000 civilistů. Tento tým měl přinést důkazy, na základě kterých pak budou souzeni ti, kteří za všechny tyto zločiny nesou zodpovědnost. A tak se stalo, že během čtyř let, strávených ve Rwandě a později v Bosně, Chorvatsku a Kosovu se z mladé studentky se spoustou ideálů stal zkušený, ostřílený odborník na válečné zločiny.

Práva k vydání této knihy byla kromě Anglie již prodána do USA, Německa a Španělska.

Atlantic Books London 2004, Stran 320

Marita van der Vyver BREATHING SPACE

Autorka tohoto zajímavého, psychologicky laděného románu, je jihoafrická spisovatelka a novinářka na volné noze. Jakožto žena bílé pleti si velice dobře uvědomovala nebezpečí apartheidu i krizi celé společnosti. Do toho prostředí zasadila tento svůj román, pojednávající o skupině deseti mladých přátel, z nichž každý má jiné povolání i jiné zájmy a co víc, každý (nebo téměř každý) je nějakým způsobem přitahován k partnerovi (či partnerce) toho druhého.

Mila je úspěšnou novinářkou a nově přichozím do tohoto okruhu přátel. Přes svůj vztah ke snílkoví Ralphovi ji to velice přitahuje k k malíři Adrianovi. Tomu se líbí všechny ženy a zdá se, že jeho manželka Yvetta nad tím přivírá obě oči. Životem otrávený Philip má problematický vztah s Emou, která touží po tom být spisovatelkou a tak se zdá, že pouze Liana a její manžel, právník Paul, jsou příkladem dokonalého manželství. A ještě je tu politický aktivista Max, který přivádí další členku do skupiny – Bobby, mladou ženu, která toho o bolestech Jižní Afriky ví víc, než kdokoliv jiný.

Autorka sleduje své hrdiny v průběhu deseti let: jak se mění fyzicky i duševně, jak se milují i perou, rmoutí se i oslavují. Působivé čtení, které nám o Jižní Africe i o jejích obyvatelích toho mnoho napoví.

Penguin Club London, 2000. Stran 464

Marita van der Vyver získala v červnu t.r. jako jedna z deseti žen ocenění Prestige Women of the year 2004. Je vůbec první spisovatelkou píšící v afrikánštině, která kdy získala toto ocenění. Marita van der Vyver zaznamenala velký úspěch už svou prvotinou THE HIDDEN LIFE OF HANNA WHY, za kterou získala The Sanlam Prize for Youth Literature.

Troy Blacklaws KAROO BOY

Novela jihoafrického autora Troye Blacklawse (1965) je díky stylu, ve kterém je napsána, jakousi básní v próze. Líčí životní příběh čtrnáctiletého chlapce, který je svědkem nešťastné události, která ho poznamená jednou provždy: právě na Štědrý den odpoledne se otec při nadhozu kriketovým míčem strefí do jeho bratra – dvojče a zabije ho. Do té doby poklidný život rodiny se rozpadne na kusy. Nešťastný otec, pronásledovaný výčitkami, rodinu opustí a matka, malířka, se s Douglasem se odstěhuje do malého městečka, kde se věnuje svým obrazům. Douglas zde najde pouze dva skutečné přátele – potřeštěnou Mariku, která je již téměř dospělou ženou, a starého automechanika Mosese. Na pozadí tohoto příběhu, ve kterém se snoubí sen s realitou, popisuje autor tíživou situaci jihoafrického apartheidu sedmdesátých let.

Double Storey Books, Cape Town 2004, Stran 197

Představujeme románovou trilogii z produkce americké korporace Penguin Putnam, jejíž první kniha „Shakespearův zloděj“ (The Shakespeare Stealer) kromě dalších cen obdržela v roce 1999 Cenu amerických knihkupců za nejlepší knihu pro mládež.

Výtisky k lektoraci jsou k dispozici v DILIA. V případě zájmu se obraťte na adresu ovcackova@dilia.cz.

Gary Blackwood

THE SHAKESPEARE STEALER

(1.)

Velice poutavý román pro mládež (první ze třech knih) líčí příběh chudého sirotka Widge (dalo by se přeložit jako Pískle – přezdívkou, kterou dostal pro svou slabou tělesnou konstrukci) v Anglii za vlády královny Alžběty I., tedy koncem 16. století. Widge si k sobě na vychování vezme lékaře z místní farnosti, Dr. Timothy Bright. Nejde tu ale z jeho strany o žádnou dobročinnost, ba naopak, má s ním ne právě nejčistší úmysly. Za stálého bití ho totiž během sedmi let naučí zvláštní schopnosti – psát těsnopisem. Potom chlapce posílá na přednášky svých kolegů, aby ten je potají zaznamenal a on pak mohl cizí moudrosti vydávat za vlastní. (Autor mimochodem v předmluvě k dalšímu dílu poznamenává, že dr. Bright je historická postava, a že skutečně vynalezl systém tzv. „rychlého psaní“). Jednoho dne se však u dr. Brighta objeví tajemný muž v kápi jménem Falconer, který od něj Widge za deset liber odkoupí a odveze ho s sebou do Leicesteru. Tam se chlapec dozví, že jeho novým pánem je jistý Simon Bass, který mu dá zvláštní úkol. Za doprovodu Falco-

nera má odjet do Londýna, a tam v divadle Globe shlédnout a slovo od slova zapsat hru W. Shakespeara Hamlet, princ dánský. V té chvíli dostává Widge život rychlý spád. Hru sice zapíše, ale vzápětí text ztratí. Ve strachu z Falconera se pokusí z divadla ukrást knihu s jediným kompletním textem (každý herec má totiž pouze repliky vlastní role), ale je ředitelem divadla přistižen. Vymluví se na svou touhu stát se hercem, ředitel mu uvěří a soubor ho přijme mezi sebe. Teď má Widge těžké dilema – na jedné straně se bojí Falconera, který se neustále objevuje někde nablízku a vyhrožuje mu smrtí, na druhé straně nechce zradit své přátele; navíc se z něj náhle stal plnoprávný člověk. Proto v divadle zůstane. Poznává samotného W. Shakespeara a dokonce je přítomen přijetí celého souboru královnou Alžbětou. Román je plný zvratů a překvapení (např. z jednoho herce se vyklubala dívka – v té době ženy nesměly hrát divadlo a ženské role hráli muži), ale to největší přichází nakonec: divadelní mistr šermířský se v souboji utká s Falconerem a zabije ho. Ukáže se, že to byl sám Simon Bass, který chtěl hru ukrást, aby ji mohl provozovat se svým souborem v Leicesteru. Jinými slovy, už tehdy se kradla autorská práva...

Tato kniha není jen poutavým, ale je i poučným čtením – přibližuje čtenářům život v alžbětinském Londýně, práci herců ve slavném Globu a historické postavy jako je Shakespeare, královna Alžběta a další.

Dutton Children's Books, 1998. Stran 216

SHAKESPEARE'S SCRIBE

(2.)

Další příběhy sirotka Widge, který se u svého prvního pána – lékaře a zároveň kněze – naučil něčemu v té době nevídanému – „rychlému psaní“, čili těsnopisu. Různými cestami osudu se dostane k divadelní společnosti W. Shakespeara a jako učedník dostává ženskou roli. V jedné bitce je Shakespeare poraněn na ruce a Widge píše hry podle jeho diktátu. V okamžiku, kdy se zdá, že všechno jde náramně, v Londýně vypukne morová epidemie a divadelní společnost, aby se užívala, opouští svou scénu Globe a dává se na turné po Anglii. Widge ovšem celý život pronásleduje myšlenka na to, kdo byli jeho rodiče. Ze sirotčince ví, že matka umřela při jeho porodu, ale kdo je jeho otec? Na turné po Anglii se dostanou i do Yorku, místo sirotčince. Widge jde navštívit ředitelku sirotčince, která mu předá křížek od matky – celou dobu ho pro něj schovávala. Díky tomu křížku pak najde člověka, vojenského vysloužilce, který tvrdí, že on ho jeho matce daroval a tudíž je jeho otcem. Widge, nadšený, že konečně bude mít i jméno (a nejen přezdívkou Pískle, Vyžle), představí svého otce v divadle. Jenomže všechno nejde tak, jak by si člověk představoval. Někdo ukradne pokladnu s celou tržbou a podezření padne právě na Widgeova otce. Widge ho zoufale brání, i když si sám není jeho nevinou jist. ... Napínává četba pro mládež, plná zvratů, humoru a zajímavých historických skutečností.

Dutton Children's Books, 2002, stran 265

SHAKESPEARE'S SPY

(3.)

Poslední z trilogie vyprávění chlapce Widge, sirotka a nalezence, kterého život zavál k Shakespearově divadelní společnosti v londýnském divadle Globe. Konečně má Widge svou „rodinu“.

Widge jde se svým kamarádem k věštkyni La Voisin (historická osoba), která mu věští skvělou budoucnost – ke svému velkému překvapení se jednou domůže velkého jmění. Zatím to ale na to nevyjadřává, ba právě naopak. V divadle se totiž začnou ztrácet věci a je jasné, že zloděj musí být někdo z herců. Všichni mají největší obavy z případné ztráty Shakespearových textů. Widge, který se kdysi dostal k herecké společnosti tak, že měl pro svého pána ukrást text Hamleta, je hlavním podezřelým. Aby dokázal svou nevinu, bere na sebe novou roli – roli špióna.

Mezitím se ale Widge rozhodne, že napíše vlastní hru. Mnoho času strávil přepisováním textů W. Shakespeara a dramatik s ním mnohdy další děj svých her konzultoval. Widge zoufale potřebuje peníze; třeba jeho hra bude oním jménem, přislíbeným mu věštkyní!

I v této knize se čtenář jedním dechem dozví o tom, jak vypadal shakespearovský svět plný úkladů, intrik a zrady, ale i věrného přátelství a lásky.

Dutton Children's Books, 2003. Stran 281

NOVĚ ZASTUPOVANÉ ČESKÉ HRY

Irena Dousková – HRDÝ BUDŽES
 David Drábek – AKVABELY
 David Drábek – HOŘÍČÍ ŽIRAFY
 David Drábek – KOSMICKÁ SNÍDANĚ ANEB NEBŘENSKÝ
 David Drábek a Darek Král – SOUSTA
 Pavel A. Drahoš – DÁMA S RUČENÍM OMEZENÝM
 Tomáš Hájek – VELKÝ SMUTEK ŽEN
 Jiří Hubač – HOSTINA U PETRONIA
 Pavel Kohout – ARTHUROVO BOLERO
 Jaroslav Koloděj – JAK KAŠPÁREK VYSVOBODIL KRÁLE HONZU
 Jaroslav Koloděj – KAŠPÁREK A KOPŘIVKA
 Zdeněk Kozák – ZAPEKLITÁ KOMEDIE
 Martin Kudlíčka – OPICE VE SKŘÍNI
 Lenka Lagronová – JOHANKA
 Lenka Lagronová – KRÁLOVSTVÍ
 Lenka Lagronová – MIRIAM
 Lenka Lagronová – TEREZKA
 Roman Sikora – JITRO KOUZELNÍKŮ
 Miroslav Stoniš – NEBUDEM TO ROZMAZÁVAT
 Miroslav Stoniš – NEVĚSTKA CAPUA

NOVĚ ZASTUPOVANÉ ZAHRANIČNÍ HRY PŘELOŽENÉ

Daniel Besnehard – INTERNÁT
 Andrew Bovell – PO VEČEŘI

Pavel Cerný – CIRKUS WELT
 Copi – NEZVANÁ NÁVŠTĚVA
 Tankred Dorst – JÁ, FEUERBACH
 Franz Grillparzer – VLNY MOŘE A LÁSKY
 Ephraim Kishon – Z TECHNICKÝCH DŮVODŮ OTEVŘENO
 Heinrich von Kleist – PENTHESILEIA
 Fausto Paravidino – DVA BRATŘI
 Edward Redliński – ZÁZRAK V GREENPOINTU
 Norman Robbins – DO HROBKY TANEČNÍM KROKEM
 Eric – Emmanuel Schmitt – MANŽELSKÉ VRAŽDĚNÍ
 Arthur Schnitzler – ANATOL
 Š.-anskij – DYBUK aneb BLUDNÁ DUŠE
 Samuel Taylor – DOTEK JARA

NOVĚ ZASTUPOVANÉ ZAHRANIČNÍ HRY V ORIGINÁLE

Richard Baer – HEARTS AND FLOWERS
 Carl Burnett a Carrie Hamilton – HOLLYWOOD ARMS
 Frank Dickens – FANTASYLAND
 Kate Fodorová – HANNAH AND MARTIN
 Pavlos Matesis – OŠETŘOVATEL ROSTLIN
 Pavlos Matesis – PRONAJÍMÁ SE ANDĚL STRÁŽNÝ
 Pavlos Matesis – SMĚR ELEUSINA

Děkujeme sponzorům DILIA:

ŠkodaAuto

ZNOVÍN ZNOJMO, a.s.
 se sídlem v Šatově

Sponzoři grantu Dilia:

Generální sponzor

Sponzor